

SU CİLT 1

Dr. Münir Derman (K.S)

27. HÂLDEN BİLENE ÜÇ SU MASALI

Ey Muhterem Okuuyucu!..

EY MUHTEREM OKUYUCU!..
BU KİTABTA Kİ CÜMLELER SENİN İÇ ÂLEMİNE AİT CÜMLELERDİR.

OKU!
DÜŞÜN!
HİTAP EDİLEN KİŞİ SENSİN
KENDİNİ BULMAYA ÇALIŞ!

“İNSANI, “İNSAN” İNSAN YAPAR”
BU KİTAB, BU CÜMLENİN İÇ ÂLEMİNİN AÇIKLAMASIDIR.
KENDİNİ BULMAYA ÇALIŞ...

ŞEREF AMCA...

TAKRİZ

Efendime…
M.D.

Takriz : (Karz. dan) Ödünç vermek. * Bir şeyi veya bir eseri beğendiğini söylemek. Beğendiğini bildiren yazı yazmak. Bir eserin takdir ve tahsin edildiğini bildiren yazı yazmak

ALLAH DOSTU DER Kİ...

Buradaki dost, ALLAH’ın seçtiği Dost değildir.
Dost olarak yalnız ALLAH’ı seçmiş manasına gelen dost’tur.
ALLAH’ın seçtiği Dost’un “bu Dost” ayağının altını öper...

SUNUŞ

Münir Derman’ı ilk olarak İslam Dergisindeki yazılarından tanımıştım.
Aradan yıllar geçti. O yazılardan nasıl haz duyduğumu, onları nasıl aşk ve heyecanla okuduğumu unutamam.
O güne kadar okuduklarımızdan tamamen farklıydılar.
Ayrı bir havası, kokusu, lezzeti vardı onların...
Önümüze yepyeni kapılar açıyordu.
Işık dolu, renk dolu, pırıl pırıl bir dünyaya giriyorduk.
O yazılara şöyle bir göz gezdirince, birdenbire ruhumun derinden sarsılmış ve kendimi benliğimin en gizli, en saklı taraflarıyla sanki karşı karşıya gelmiş hissettim.

Her birinde büyük insanın derin duyan, ince sezen, temiz seven ve keskin gören bir ruh hâli beliriyordu.

Bu yazıları okuyan ona karşı kayıtsız kalamayacaktı.
Kim olursa olsun, bu yazıları okuyan tutuşacaktı.
Çünkü O’nun kanıyla yazılmış, çünkü onun ateş çemberinden geçmişti.

Okuyucularını ilk defasında büyüleyen şeyler asla o harikulade kuvvetlerinden, o masal kudretlerinden kaybetmezler.

İnsan bu harikulâdeliklerden her zaman zevk alır.
Onlara daima müteşekkir kalır.
Her birine bakarak herhangi bir şekilde iyileşir, sadeleşir, hayata daha kuvvetli bir inançla sarılır, yaşadığı müddetçe de mesut ve büyük olur.
Bu yazıların yazarını tanımak onun mübarek elini öpmek sohbetinde bulunmak benim için vazgeçilmez bir istek olmuştu.

Ve ALLAH nasip etti.
Zevcemle beraber Eskişehir'e gittik.
Eskişehir Devlet Hastanesinde Operatör olduğunu duymuştum. Vaktinin büyük kısmı hastahânede geçiyordu.
Mesai saatlerinin dışında da bir sevgi, şefkat ve iyilik sembölü olarak hastalarının yardımına koşuyordu.
Karşılığında hiçbir ücret almadan, hiçbir karşılık beklemeden, sadece ALLAH rızası için...

O günü hiç unutamam...
Bir ömür boyu, sıcaklığı ve lezzeti din ile ilim, kafa ile kalb arasındaki en güzel en erişilmez sentezi O'nda gördüm.
En grift ve en derin dini konuları, günümüzün ilim zihniyeti ve ilmi buluşlarıyla öyle bir anlatışı var ki...

Herhâlde O'nun sohbetlerinde bulunmak, O'nu dinlemek, insanoğlunun erişeceği zevklerin ve mutlulukların en güzellerinden biri olmalı...

O'nun sohbetleri, insanı fâni hayatın karanlıklarından, yeryüzünün adiliklerinden kurtararak pırıl pırıl yıldızlarla dolu bir gökyüzüne, ebediyet âlemine ulaştırır.

Kendisini bütün müesseseleri ile inkıraz etmiş bir dünyanın ve toplumun içinde bedbaht ve şaşkın hisseden insan, onun yanında sanki ani bir cehdle kendini bularak, insan ruhundaki ezeli hakikatle temasa gelir.

Sizi sonsuz ağırlığı ile ezen varlık ve olaylar, onun yanında rüzgarlarda uçan bir tüy gibi gelir size....

Onu dinlerken insan büyülenir adeta.
Sonsuzluk dalga dalga vücudunu ve ruhunu doldurur.
Sanki kâinâtın sırrları içinde yüzmeye başlar.

O'ndan ayrılınca dünyanızın değiştiğini hissedersiniz.
Tabiat ve hayat size, seyrine doyulmaz bir güzellikte görünür. Bütün varlığın sırrını kavramış gibi olursunuz.
Münir Derman'ın yazılarını istekle, heyecanla, dura dura, içlerine sindire sindire okuyanlar O'nu çok sevecekler.
Yalnız O'na karşı değil, bütün hayata, insanlara ve kâinâta başka bir gözle bakacaklar kendilerini sonsuz güzelliğe götüren ışıklı bir yolda bulacaklardır.

Güzellik kâinâtın altın anahtarıdır.
Hayatı bir sanat eseri kadar güzel ve muhteşem bulan Münir Bey'i dinlerken ve yazılarını okurken, bunu derinden hissediyoruz.
O, bize hâl diliyle, hayatı ve insanı her an yeniden keşfe çalışmamızı, bizi aslımıza ulaştıracak yoldaki engelleri her an kaldırmaya çalışmamızı öğütler.

O, dokunduğu her şeyi kendi ruhunun ışığı ile değiştiren, onlarda hiç kimsenin göremediği noktaları gören bir kimsedir.

O, kendi ruhunda bütün insanlığın müşterek duygularını ferdî bir macera gibi yaşamış, sonra da onlara şahsî bir şekil vermiştir.

O, muammalarını sevgi ile çözmüştür.
Hayatı derinliğine ele alan, onu bir masal kadar esrarlı ve güzel hâle getiren bir insandır.
O'nun yazılarını okurken önünüze bir dünya, saadet ve zenginliklerle dolu, akla sığmaz büyüklükte bir dünya çıkacaktır.

Önemli olanı O'nun yazıları ve konuşmalarıyla samimi bir surette meşgul olmak.
O'nu bir düşünce kaynağı hâline getirmek.
Ve O'ndan çıkarılacak fikirlerle, varlık, insan ve kâinât hakkında daha derin bir kavrayışa ulaşmakdır.

Denilebilir ki, günümüzde tasavvuf bu kadar derin, ince, çok yönlü ve terkibçi bir anlayışla ele alınmamıştır.

Bu muhterem insan ve onun sayısız meziyetleri zamanla daha iyi anlaşılacak, bugün pek farkına varılmayan hususiyetleriyle ileriki nesillerin gözlerini kamaştıracaktır.

Sükûnet ve ciddiyetle okunduğu zaman mânevi gelişmemize büyük yardımları olacak, duygularımızın ve iç varlığımızın ancak en sessiz anlarında soracağı soruları en güzel şekilde cevaplandıracak bu eserle sizleri başbaşa bırakıyoruz.

Saygılarımızla....
HAZIRLAYANLAR...

Harikulâde : Fevkalâde, âdetin hâricinde bulunan şey, eser. Görülmedik derecede. Son derece kıymet ve ehemmiyeti hâiz olan şey.

Müteşekkir : Şükreden, iyiliğe karşı nazikâne davranan.

Zevce : Kadın eş. Nikâhlı kadın, eş.

Grift : Karmaşık, çözümü zor.

Zihniyet : Düşünce. Düşünce yolu. * Anlayış. * Kafa.

Fâni : Muvakkat, kaybolan, gelip geçici, devamlı olmayan, misâfir.

Ebediyet : Sonla ilğili olan. Gelecek .

İnkıraz : Sönme. Zeval bulma.

Bedbaht : f. Bahtsız, talihsiz, bahtı kara.

Cehd : Fazla çalışma. Güç ve kuvvetini sarfetme. İnsanın nefsine hâkim olması. * Azim, gayret, fedakârlık.* Takat.

Ferdî : (Ferdiye) Tek şey, bir tek. * Fertle ilgisi olan.

Macera : Olup geçen şey. Baştan geçen hâdise.

Şahsî : Şahsa mahsus, şahsa ait, dair. Kişi ile, şahıs ile alâkalı.

Muamma : (Amâ. dan) Anlaşılmaz iş. Karışık şey. Bilinmeyen hâl.

Esrar : (Sırr. C.) Sırrlar. Gizli hikmetler ve mânalar. Bilinmeyen şeyler. * Keyif veren zehir. Uyuşturucu madde. * Elinde ve el ayasında olan hatlar.

Terkib : Birkaç şeyin beraber olması. Birkaç şeyin karıştırılması ile meydana getirilmek. * Birbirine karıştırılmış maddeler.

Muhterem : Hürmet görmüş. İhtiram olunmuş. Kıymetli ve şerefli kimse.

Meziyyet : İyilik. İyi ve salih hareket ve faaliyet.

Hususiyet : Ahbaplık, tanışıklık, yakınlık. * Hususilik.

Nesil : Nesl. Soy, sop. Zürriyet, döl, kuşak. * Halk. * Çocuk hâsıl etmek. * Kıl yolmak. * Mumsuz, süzme bal.

ÖN SÖZ

Ön sözümüz yok...
Kitabı , susamış okuyanın anlayışına bırakıyoruz...
O kadar işte...
Ön sözümüz bu...

Bugünün insanının en bilmediği şey kendisidir.
İnsanlık, inanmamak devrinin tam kemâlindedir.

Akıl hastalığı bu gün eski önemini kaybetmiştir.
Çünkü akıl hastası olmayan bu gün cemiyette yok gibidir.
Buradaki akıl hastası deli demek değildir.

İnsanlar bu gün makinanın şuursuz hareketlerine buhar temin eden kömür vazifesini görüyor.

İnsanı “İnsan” insan yapar...

Asrımızda dünyayı arayan çok...

Âhireti arayan çok az...

HAKK'ı arayan azdan daha az...

Dünyada hiçbir prensibe bağlı olmayanlar rahat eder.
Onlar da hiçbir dine söz vermeyenlerdir.
Yer onlar gibi çoğunu yuttu..
Rüzgâr, onlar gibi nicelerinin külünü savurdu.
Şimdi arasan onlardan bir iz bile bulamazsın....

Onun için dışını değil içini süslemeğe çalış!..
ALLAH'tan bir an olsun uzak kalma!..
Resûl-ü Ekrem'den bağını koparma!..
Efendiğini kaybetme!..

Haramdan, içkiden, kumardan uzak dur...
Sabır ve kanaat hasletlerini kuvvetlendir...
Hiddet etme, öfkelenme!..
Sâkin ol!..

ALLAH'ın meşgul olduğu ve aziz eylediği bir kulu, ne Cin taifesi, ne yırtıcı hayvan, ne de zâlim korkutamaz.
Bunu unutma!..

Böyle kul, toprağa verildiği zaman, ne yer haşeresi, ne çiyan cesedine yanaşamaz.
Korkudan değil!..
Edebten...
Toprak bile kendine temiz döndü diye ona kıyam eder.
O kabre Nûr iner...
Böyle kimselerden: ne denizdeki balık, ne havadaki kuş kaçar. Sokulur yanına kırk yıllık dostmuş gibi.

Böyle insan var mıdır diye düşünme...
Dünyada herkes gaflette değildir...
Gönlü, kalbi Nûr-u Resûlullah ile dolu insanlar eksik değildir bu kubbe altında...

Gül kokan bir cesed,
Semâlar kadar temiz bir Ruh,
Büyük nehirler gibi çoşkun iç âlemleri olanlara, başını secdeye koyanlara söylüyoruz...
Şişmeyi semizlik sananlara sözümüz yok!..

Buyurun kitabı okuyun...
Dünyanız mâmur, Su kadar azîz olun!..

Kemâl : Kâmillik, olgunluk. Olgunlaşma. Erginlik. Bütün güzel sıfatlarla muttasıf olmak. Fazilet. * Değer, baha. * Fazlalık. * Sıdk ile yapılan güzel iş.

Cemiyet : Topluluk, birlik. Hey'et. * Bir yere cem' olma. * Mânevi birlik teşkil eden cemaat.

Cin : Bir cins ateşten yaratılmış olup, dünyanın insandan sonra en mühim sekenesidir. Akıl ve şuur sâhibi olup pekçok şerr ve isyan yapabildikleri gibi "Peygamberlerin ve semâvî kitabların irşadlarıyla" insana yetişememekle beraber terakki edip yüksek kemâlatlara çıkabilen mahluktur. İnsanlar gibi dinin bir kısım emirlerini yapmakla ve bazı yasaklarından kaçınmakla yükümlüdürler. Kıyamet ve haşirden sonra cinlerden de dünya imtihanını kazananlar Cennet'e, kaybedenler Cehennem'e girecektir.

Haşere : Yabani arı, böcek, akrep ve yılan gibi zararlı mahluk

Cesed : Ten, gövde, vücud, beden. Ruhsuz vücud.

Semiz : t. Eti, yağı bol. Besili.

“SU”

İman Sahibi olan, ALLAH ile Peygamber arasındadır...

İnsan ile ALLAH arasında ise “SU” vardır.

Bu lakırdıları unutma...

Ve bu kitabı öyle oku...

Mutahhar Ruhu, Nûr âleminin semâlarında dolaşan Resul’e ve O’na inananlara selâm ederiz...

Her şeyi Sudan Halk eden ALLAH’a hamd olsun...
“Biz her şeyi sudan yarattık...”

Nimetlerden konuşmak ALLAH’a şükretmekdir...

“Biz ona şah damarından daha yakınız...”
Burada “ona” kime...
Düşün hele...

“Biz size çok yakınız, fakat bunu göremezsiniz...”
“BU” kimdir, nedir? Bir düşün hele...

“Cennet’in altından ırmaklar akar...”

“Biz semâdan mübarek su indirdik...”

(ALLAH)

Mutahhar : Temiz. Pâk. Kudsi, pâklanmış. Tâhir kılınmış. Mübârek. * Peygamberimizin (A.S.M.) bir ismi.

وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاء كُلَّ أَوَلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا
شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ

“E ve lem yerallezine keferu ennes semavati vel erda kaneta ratkan fe fetaknahüma ve cealna minel mai külle şey'in hayy e fe la yü'minun : İnkâr edenler, göklerle yer bitişik bir halde iken bizim, onları birbirinden kopardığımızı ve her canlı şeyi sudan yarattığımızı görüp düşünmediler mi? Yine de inanmazlar mı?” (Eniyâ 21/30)

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِي

“Ve le kad halaknel insane ve na'lemu ma tuvesvisu bihi nefsuh ve nahnu akrabu ileyhi min hablil verid : Andolsun, insanı biz yarattık ve nefsinin kendisine fısıldadıklarını biliriz ve biz ona şah damarından daha yakınız.” (Kaf 50/16)

إِلَيْهِ مِنكُمْ وَلَكِن لَّا تُبْصِرُونَ وَنَحْنُ أَقْرَبُ

“Ve nahnu akrebu ileyhi minkum ve lakin la tubsirune. : biz ona sizden daha yakınız, ama göremezsiniz” (Vâkıa 56/85)

رُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُإِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَا

“İnnelleziyne amenu ve 'amilussalihati lehüm cennatün tecriy min tahtihel'enharü zalikelfevzülkebiyrü : İman edip sâlih ameller işleyenlere ise, altından ırmaklar akan cennetler vardır. İşte büyük kurtuluş budur.” (Bürûc 85/11)

وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاء مَاء مُّبَارَكًا فَأَنبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ

“Ve nezzelna mines semai maem mubaraken fe embetna bihi cennativ ve habbel hasiyd : Gökten bereketli bir su indirdik, onunla bahçeler ve biçilecek daneler bitirdik.” (Kaf 50/9)

ALLAH ADAMI

ALLAH’ı ancak ALLAH adamı gösterir...

Kâbe’nin içinde olan adam, yüzünü ne tarafa çevirse orası yine kıbledir.
Kâbeden uzak olan, Kâbeye dönmezse secdesi olmaz...

İçi ALLAH ile dolu olanın her tarafı doğrudur.
Onda yanlış olamaz.

Karıncadan arkadaşın olsun...
Karınca gibi gördüğün belki bir Ârif olur...
Niçin hor görüyorsun?

Hor görene, hased edene söylüyorum;
Peki sen nesin?...
Haydi göster kendini bakalım...
O hâlde dinle arslanım!
Bilmediklerini anlatıyorum...

Hor görme; Helâl gelenin hesabı vardır.
Çok zordur bu hesab...
Haram olanın cezası vardır.

Ceza çekilir biter...
Hesabın sonu yoktur.
Dikkatli ol!..

İki mahkûm, hapishânenin demir parmaklıklı penceresinden dışarı baktılar...
Biri gökte yıldızları,
Öteki yerde çamuru gördü...

Gökte yıldızlar geceleri görünür...
Yerdeki çamur gündüz görünür...
Dikkat buyurun burada gizli bir şey vardır.
Bunu hâlletmeye, anlamağa çalış!...

Kartallar yalnız uçar...
Kargalar sürü hâlinde...
Bunda ki hikmeti çözmeğe çalış...

Yalnız sabırla...
ALLAH'tan başkalarına şikâyetten nefsi menetmek Sabırdır...
Ha...
Sabır hiylesi olmayanın hiylesidir.
Bunu da unutma!..

Kâbe : (Kâbe) Dünyanın en kudsi ma'bedi. Beytullah, Beyt-ül Ma'mur, Beyt-ül Atik. Bütün mü'minlerin ibâdet esnâsında yöneldikleri merkez. Dört köşe olduğu için Kâbe denir. Bu mukaddes makamın etrafına Mescid-ül Haram ismi verilir. İçinde bir kısım olarak Makam-ı İbrahim mevcuddur. Burası İbrahim Aleyhisselâm'ın Kâbe'yi bina ederken, yahut insanları hacca davet ederken, üzerine çıktığı taşın bulunduğu yerdir. Tavaf namazı burada kılınır. Kâbe'nin ilk inşası Hz. Âdem (A.S.) tarafından olduğuna dair rivayetler vardır. Bedahetle malûm olan ise; Sahih-i Buharî Tercümesine ve çok kıymetli delillere binaen İbrahim ve İsmail Aleyhisselâmlar inşa etmişlerdir. Bu husus âyet-i kerime ile de sâbittir.(Beyt-ül Muazzam'ın âmir-i inşası: Allah-ü Zülcelil; mübelliği ve mühendisi: Cibril; ilk bânisi: İbrahim Halil, muavini de İsmail olduğu en sahih rivayet olarak kabul edilmek icabeder... diye Sahih-i Buharî Tercümesinde Hâfız İbn-u Kesir'den nakledilmiştir.) Kâbe kıblegâhtır. Üzerine farz olan müslümanların, hacc zamanında gidip ziyaret etmeleri icabeden en mühim ve en büyük mabedimiz.

Kıble : Kâbe-i Muazzamanın bulunduğu Mekke-i Mükerreme ciheti. Kıble tarafı, güney. * Cenubdan esen rüzgâr.

Hor: f. Kıymetsiz, ehemmiyetsiz. Adi.

Hased : Başkasının iyi hallerini veya zenginliğini istemeyip, kendisinin o hallere veya zenginliğe kavuşmasını istemek. Çekememezlik. Kıskançlık. Kıskanmak.

Nefs : (Nefis) Can, kişi, kendi, öz varlık. Bir şeyin zatı olan, kendisi. * Göz. * Şehvet ve gadabın mebdei olan kuvve-i nefsaniye. Fıtri meyil, bedenin hissi istekleri. * Ruh, hayat, asıl. * Maya. * Hamiyet

GÖNÜL – SIRR - HAYY

“İnsanda zâhir olduğum gibi hiçbir şeyde zâhir olmadım...”
(ALLAH)

İnsan, Gönül olduğu için ALLAH’ın sevgili mahlûku olmuştur...
Kâinat bunun için yaratıldı.
ALLAH da insan gönlünde, insan sesi şeklinde kelâmı ile tecelli etti.
O hâlde, bu bedende mukaddeslerin mukaddesi, İlâhi bir lem’a var...
Vücud, beden bu Nûr’un muhafazası...

Vücudunu temiz tut o hâlde...
İçini demiyorum.
ALLAH, insanın ruhu ile meşguldür.
Cesedi ile değil...
Ruh, cesedde muvakkat durduğu için cesede temizlik emrolunmuştur...
“Benim meşgul olacağım şey, emrimden olan Ruh’ladır...
Onun bulunduğu yeri temiz tut!” emri...

İbadet, insanı bulunduğu hâlden başka bir hâle sokmaz... Değiştirmez...
Var olan bir Nûr’u ortaya çıkarır...
Sen içini süsle, sendeki gizli kokular dışarı vurur...

Sana senden yakın olan, “gıpta, hased, gıybet” perdelerinin altında gizlidir.
Bu perdeleri yırt!..
Bu huyları kaldır kendinden...

Vücud bir mâbeddir.
İçinde sana senden yakın olan var...
Nûr-u Resûlullah var.
Bunların arasında sen varsın...
Ne makamda olduğunun farkında mısın?...
Kıymetini bil!..
Kendini temiz tut!..

Gönül, ALLAH’ın ucunu tuttuğu bir merdivendir.
İnsan bir mekandır.
Hiç aklından çıkarma...
İnsan dünya mekânındadır.
Amma, aslı Lâ mekândadır.
Ayna yalnız sûreti gösterir.
Gönlün sırrını göstermez.
Kâmil insanın yüzüne bak, O ALLAH aynasıdır.

“Mü’min mü’minin aynasıdır” buyurmuş Resûl-ü Ekrem...
Amma hangi mü’min?...
İşte söylediğim Mü’min O...

Cenab-ı ALLAH bir âyette insanı târif ediyor...

“Ben insanın sırrıyım insan benim sırrım”

Bu sırrı ortaya çıkarmak için insanı yarattı.
Kendi sûretinde yarattı.
İlâhi Esmaların Vahdetten kesrete açılan menevişlerinin bir araya gelmesinden olduğu için İlâhi Esmaların birleşmesinden dolayı kendi sûretimde yarattım buyruluyor.
Esmaların toplanması insan şeklini almıştır.
Yâni Bâtından Zâhir oldu.
İnsan şeklinde...

Yunus söyler ya :
“Ete kemiğe büründüm
Yunus diye göründüm”

Gül tohumunun bâtınında, yeşil renk ve koku vardır.
Gül açtımı zâhir olur.
Tohum yok olur.
Amma gülde yine evvelki tek bâtın var...

İnsan da aynı...
Yok iken var olduk.
İçindeki yok mu oldu?
Bunu niçin düşünmüyorsun?
Utanmak lâzım...

Bu mukaddes muhafazanın içine “HAYY” ile yayıldı.
“Nûr-u Resûl” ile “HAYY” ı donattı.
Ve cesedle bunların arasına Gönül denilen güzel nesneyi koydu.
Bir çok cihazlarla süsledi.
Göz, kulak, tad, koku, his uzuvlarıyla Esmaların tecelli menfezlerini açtı.
Buralardan harfsiz, sessiz, sözsüz, kelâmını sevk ederek konuştu. “El Semi’ ” ile işitti ve işittirdi...
“El Basîr” ile gördü ve gördürttü...
İlââhir...

O hâlde Gönlün elinden tuttu.
Bunun kademelerine Resûlleri oturttu.
Bunların hepsini muhtelif mâsiyetlerle gizledi.

Bu perdelerin arkasındakini göstermek istemedi siz bulun...
Fakat bulmak yollarını öğretti.
Gıbta, hased, tamah hisleriyle; “fazilet”, “Doğruluk”, “Adalet” süslerinin önlerine engeller koydu.
Sabır verdi, teslimiyet verdi, irâde verdi.
Fakat bunların hepsini savaş hâlinde yekdiğerine zıdlarla getirdi...
Zıdları olanların arkasına da zıddı olmayanı gizledi...

O hâlde insanda; bunları görmek ve güzelliklerini bulacak “ilâhi televizyonu” seyredecek bir pencere vardır.
İnsanın gözü aklı kadar görür.
Bu göz ALLAH’ın yarattıklarını görür.
İnsanın HAKK’a bakan gözleri açılırsa, o zaman her şey ortadan kalkar.
HAKK’ı görmeğe başlar.

Her şeye karşı sevgi, arzu, ihtiras, güzele, kadına, paraya, mal ve servete karşı sevgi.
Asıl sevginin muhtelif görünüşleridir.
Dünyaya ve yaratıklara aklı kadar bakan gözler bunları görür. İhtiras ve sevgiye bağlanırlar.

Bunların hepsi HAKK’ı gören gözleri perdeler.
O zaman, insanlara bu şerr şeklinde tecelli eder.
Aslında ne şerr vardır ne haram. Ne helâl...
Bunlar, aklı kadar gören gözleri olan insanlara böyledir...
HAKK’ı gören gözleri işleyen bunlardan kurtulur...
O zaman ne haram vardır ne helal;
Ne şerr vardır ne hayır hepsi O’dur...

“Ve ilâ Rabbike fergab.”

“Onlar mahzun da olmazlar daima canlıdırlar”
Bu işlere ne kadar bakarsan o kadar görünür.

Ruh cesedde muvakkat durduğu için cesede temizlik emrolunmuştur.

Dünyada tek bir mâbed var.
O da insan vücudu.
Hiçbir şey bundan mukaddes değildir.

İnsan bir mekândır, aslı “Lâ mekan”dır.
İnsanları sevmek ve tâzim etmek “beden” içindeki bu “habere” bir tâzimdir.

Elinizi insan vücuduna dokundurduğunuz zaman onu gökyüzüne dokundurmuş olursunuz.
Edebiyat yapmıyoruz, Belagat nûmunesi de vermek niyetinde değiliz...

Bütün kâinatı yaratan küçülerek insan vücuduna, şah damarlarından daha yakın olarak gizlenmiştir.
O’nun his ve idrâk mekanizması insanda mevcuttur.
Bu mâbedin hoparlöründen konuştu.
Bu kelâmı işte...
ALLAH kelâmı...
“Ben kulumla görürüm, ben kulumla işitirim. Bana bir adım yanaşana on adım yanaşırım...”
ALLAH, kelâmından Resûl-u Ekrem’e düşünmek ruhsatını verdi.
ALLAH ilham etti, Resûl anladı ve konuştu.
Hadîs-i Kudsî bu...

Bunlardan Ruh-u Muallâ ve dimağ-ı muazzamalarında husule gelen değişmeyen düşünceler mübarek ağızlardan kendi fikri ve kendi düşünceleri Rahmetenlil âlemin kanalından çıktı. Bunlara da Hadîs-i şerîf diyoruz.

Ümmetlerde, bunların taklidî şekilde söyleme ve tatbik etmeleri bir nevi kelâm, Vahiy, ilham, düşünce ve fikre iştirâk ruhsatı demektir.

Onun için doğru söyle!
Gıbta etmeden, hased etmeden, yalana tevessül etmeden... Adaletten ayrılmadan.
Daima gönülden söyle!..

Gönülden söyleyenin vücudundaki şaibeler ortadan kalkmıştır. Vücudundaki şaibeleri irade, sabır ve ibadet ile kaldıranlar da gönülden konuşurlar:
Birincisi Velî'lerdir.
İkincisi Salih kullardır.
Bunları taklide gidip gayret edenler de hâlis mü'minlerdir.

Bâzı büyük diye mırıldanmış kimselerin kurduğu ileri sürülen nazariyat külliyatından çıkan mantıkî lakırdılar insandaki inanç mekanizmasını sarsamaz...

İnsan; yüreğinde, kendinden daha yüksek olana hayranlık duygusundan daha necib bir duygu yaşayamaz.
Şimdiye kadar beşer hayatında görülen en hayat verici tesir budur.
Din, inanış, işte bu temele dayanır...
Bu his, insanda İlâhî ve asîl olduğu zaman secdeye varır insanoğlu...
Bunu beşer nesline bildiren Resûl-ü Ekremdir.

Cesed, o hâlde gönlün gölgesinin gölgesinin gölgesinin gölgesidir demişlerdir...

Mahlûk : Yaratılmış. Yoktan var edilmiş olan.

Kelâm : Söz. Bir mânayı ifâde eden, bir maksadı anlatan ifâde. * Allah'a mahsus bir sıfat. * Fık: Allah (C.C.) Kelâm sıfatını da hâizdir. Onun kelâmı harften ve savttan (sesden) münezzehtir, ezelidir, ebedidir. * Ist: Hikmet ve mantık esaslarıyla Allah'ın (C.C.) varlığı, birliği, İslâmiyetin doğruluğu ve hakkaniyetinden bahseden ilim. (Bak: İlm-i kelâm ve Kelâmullâh)

Tecelli : Görünme. Bilinme. * Kader. * Allah'ın (C.C.) lütfuna uğrama. * İlâhi kudretin meydana çıkması, görünmesi. Hak nurunun te'siriyle kulun kalbinde hakikatın bilinmesi.

Mukaddes : (Kuds. den) Takdis edilmiş olan. Temiz ve pâk. Noksan ve kusurdan müberra ve uzak olan. Her çeşit noksan, ayıp ve kusurlardan münezzeh ve uzak olan. Kudsi.

Lem'a : (C.: Lemâat) Parlamak. Şimşek gibi çakmak. Güneş ve yıldız gibi parlamak.

Nûr : Aydınlık. Parıltı. Parlaklık. Her çeşit zulmetin zıddı. Işık. * Kur'ân-ı Kerim. İman. İslâmiyet. Peygamber. * Zulmeti def eden, şule, ışık.

Makam : Durulacak yer. * Rütbeli yer. * Câh. Mesned. Mansab. * Musikide usul. Tempo.

Mekân : (Kevn. den) Yer. Durulan yer. Ev, hane, mesken. Mahal.

Lâmekân : Mekansız âlem.

Sûret: (C.: Sur - Suver) Biçim, görünüş. * Kılık. Tarz. * Yol. Gidiş. Hal. * Tasvir. Dıştan görünen şekil.

Kâmil: (Kemal. den) Bütün, tam, olgun, eksiksiz, kemalde olan, kusursuz. Kemal ve fazilet sâhibi. * Resul-i Ekrem'in de (A.S.M.) bir vasfıdır. * Yaşını başını almış, terbiyeli ve görgülü kimse. * Âlim, bilgin kişi.

Vahdet: Birlik. Yalnızlık. Teklik. (Kesretin zıddıdır.)

Kesret : Çokluk, sıklık. * Bir şeyin ekserisi ve muazzamı. Bolluk.

Meneviş : Bir yüzeyde renk dalgalanması sonucu görülen parlaklık, hare.

Esma : Adlar. Nâmlar. İsimler.

Esma-ül Hüsna : Allah'ın isimleri. Cenab-ı Hakk'ın güzel isim ve sıfatları.

Bâtın : İç, dâhilî. Gizli. İçyüz. Sırr, esrar. Künh ve zâtı itibarı ile gizli. (Zıddı: Zâhir'dir) (Bak: Batn)

Zâhir : (Zuhur. dan) Görünen, âşikâr olan. Açık, belli, meydanda olan. * Görünüşe göre. * Şüphesiz. * Suret. Dış yüz. Görünüş. * Anlaşılan.

Gıbta : İmrenme. Aynı iyi hâli isteme. Şiddetle başkasının güzel bir halinin kendisinde de olmasını arzu etme.

Tamah : (Tımah - Tumuh) Bir şeye göz dikip bakma.

Fazilet : Değer. Meziyet, iyilik, ilim ve iman, irfan itibarı ile olan yüksek derece. Dinî ve ahlâkî vazifelere riayet derecesi. Fazl ve hüner cihetiyle olan yüksek derece. Bir şeyin başka şeylerden cemal ve kemal ve fayda cihetiyle üstünlüğü, müreccah olmasına sebep olan keyfiyet.

Teslimiyet : Kendini Allah'a veya başka birinin iradesine terketmek, boyun eğmek.

Muhtelif : Çeşitli. Bir türlü olmayan. Birbirine uymayan.

Muvakkat : Vakitli. Geçici. Fâni. Devamlı olmayan.

فَارْغَبْ وَإِلَى رَبِّكَ
فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ

“Feiza ferağte fensab. Ve ila rabbike ferğab : Boş kaldın mı hemen (başka) işe koyul ve yalnız Rabbine yönel.” (İnşirah 94/7-8)

Mâbed : (Mâbet) (İsm-i mekân) İbadet edilen yer. (Mescid, câmi gibi)

Muallâ : Yüksek, yüce, âli. Makamı ve rütbesi yüksek.

Dimağ : Beyin. Kafanın içi. (Bak: Kalb)

Muazzam : Büyük, iri, cesim, mükerrem, mübeccel, koskoca.

Rahmetenli'l- âlemin : Bütün âlemlere rahmet olan Hz. Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm.

Taklidî : Taklide ait. Sathî. * Delil ve sened istemeden kabul edilen.

Nev' : Çeşit, sınıf, cins.

Vahiy : Bir fikrin, bir hakikatın veya emrin Allah (C.C.) tarafından Peygambere bildirilmesi.

İlham : Allah tarafından kalbe gelen mâna.

Tevessül : Allah'ın dergâhına yaklaştıracak amel işlemek. * Sarılmak. * Baş vurmak. * İnanmak. * Sebeb tutmak.

Şaibe : Leke, kir. * Süprüntü. Pislik. * Kusur. Noksan. Hata. Eksiklik.

Nazariyyat : (Nazariye. C.) Görüşler. Düşünceler. Doğruluğu isbat edilmemiş ilmi görüşler.

Külliyat : (Külliyet. C.) Bütün. Hepsi. Hepsi birden. * Bir müellifin bütün eserleri.

Mekanizma : Belli bir sonuca ulaşmak için karmaşık bir biçimde düzenlenmiş organ veya parçalar birleşimi, sistem, düzenek. Organların işleyiş biçimi: "İnsan vücudunun mekanizması."

Âsil : Esas. Yedek olmayan. * Köklü. * Edebli, soylu. * Fık: Muamelâtta kendi nâmına hareket eden.

Beşer : (Beşere) İnsan derisinin dış yüzleri. * İnsan. Âdem.

İLÂHİ AHENK - GÜZEL ve ÇİRKİN – RIZK ve AHD

ALLAH dostları İlâhi edeble süslüdürler.

İnsan yapısının irilik ve ufaklığı kendi sıfatından bir şey kaybettirmez.
Bu, devenin iğne deliğinden geçmesine benzer.
Bu imkânsızdır.
Ne deveyi küçültebiliriz, ne de iğne deliğini büyültebiliriz.
Bunun aksini kabul edersek, deve develiğinden kaybeder.
İğne de iğneliğinden çıkmış olur.
Fakat kudret iğne deliğinden geçecek bir deve yaratabilir...

At, boğa dört ayaklıdır.
İlâhî icab, ahenk böyledir.
Ata dizgini, boğaya halkayı takan insandır.
Balık tutulduğu zaman ağ unutulur...

Hayat sizin değildir.
Kâinat ahenginin bir parçacığıdır.
Ahengi bilselerdi, insan oğlu bu ahengi yıkamazdı.
Bu öyle bir noktadır ki târif olunamaz.
Burada sözler bir işe yaramaz.

Bilinen bir şey var.
İnsanların ilâhi bir ahenk, kanun ile idare edildiğidir...

Kâinatta her şey yaradılış süsü ve işleme nizamı ile insanlara güzel ve çirkin görünür, hayır ve şerr şeklinde tecelli eder.
Halbuki kâinatta hiç bir şey mânasız, eksik ve çirkin değildir.
HAKK Tealâ hepsini nokansız ve güzel yaratmıştır.
Bizim HAKK'a yakınlık derecemize göre, çirkin veya fena şekilde görünür.

Fena ve çirkin görünen her şeyde bir güzellik, bir hikmet ve HAKK'ın bir tecellisi gizlidir.
Onu görmeğe gayret edilmelidir ki bu mümkündür.

Resul-ü Ekrem bir gün Mekke-i Mükerreme'de Sahabeleriyle giderken yolda bir köpek lâşesi görürler.
Sıcaktan lâşe kokmuş, teaffün etmiştir.
Hazreti Ebu Bekir:
"Ya Resûl-u ALLAH bu taraftan teşrif edin!" diye Resûl-ü Ekrem'in önüne geçmiş.
Resûl-ü Ekrem âsalarını uzatarak :
"Ya Ömer bak ne kadar güzel dişleri var" buyurmuştur.
O kokmuş lâşede bile HAKK'ın kudretini görmüş ve kokuyu duymamışlardır.
Güzel dişleri işaret buyurmuşlardır.

Bir yaratıktan bir parça ayırsanız o bambaşka görünür insan oğluna.
Meselâ: Fırat, Dicle, Seyhan, Ceyhan, Ganj, Nil nehirlerini kaldırınız.
Pınarları kaldırın Anadolu'dan...
Ortaya bir çöl çıkar..

İnancı kaldırınız insandan.
Geriye yağ, et, kemik, sinir ve ilik kalır.
Bu insan değildir.
Bunun yağından mum, etinden pirzola olmaz..
Utanç verecek bir yığın kalır ortada...

Mânevi bakımdan yoksun kafalarla dolu cemiyet...
Hiç olmazsa Kudret âlemine cehâlet ayağıyla vurmayınız.
Siyahla olduğunuz zaman beyazı unutmayınız...

Her fena veya çirkin gibi görünen eşya ve yaratığın altında bir güzellik gizlidir.
Onu görmeğe gayret ediniz...

Şunu kat'iyyen unutmayınız:
Cenabı HAKK insanı kendisi için yaratmıştır.

O hâlde emirlerine insanın uyması lâzımdır.
Mal onun, rızk onun, cesed onun.
Ruh onun, akıl ve irade onun...

O hâlde...
Bunları sana muvakkat bir zaman için verdi.
Emanete hıyanet etme!...

HAKK'a her şeyi bağlama...
Nefsine bağla!..
Âdem Cennet' ten çıkarıldı.
HAKK'ın emriyledir bu...
Bu çıkarılışı Âdem gizledi.
HAKK'a isnad etmedi nefsine isnad etti.
Ve HAKK Âdemi af ve mağfiret etti...

Hazreti Musa bir gün kırda giderken;
Bir doğan güvercini kovalıyormuş.
Güvercin Hazreti Musa' nın omzuna konmuş :
"Ya Musa beni koru!" diye feryat etmiş.
Doğan :
"Ya Musa rızkımı alma ver!" demiş...
Musa bıçağını çıkararak, Doğan'a :
"Baldırımdan kesip vereyim güvercine dokunma" demiş.
Bıçağını baldırına vuracağı zaman doğan ve güvercin hemen :
"Ya Musa dur; Biz HAKK'ın elçisiyiz seni denemeğe geldik.Ahdine sadık sözüne emin olup olmadığını imtihan için gönderildik" demişlerdir.

Bu küçük satırlardaki bu hâdiseyi çok düşün...
Ve HAKK' tan ayrılma, ne olur!..
Kâinattaki nizam ve işleme; canlı, cansız, nebat, hayvan, mâden hep bu ahde sadıktır.
Bakarsan görürsün...

Ahenk : Uyum. Uyuşma, anlaşma

Şerr : Kötü iş, kötülük. Fenâlık. * Kavga. * Allaha isyan, emirlerine uymama, muhalif hareket etme. * Fenâ adam, fenâlık yapan adam, kötü adam. * Daha kötü, en kötü.

Hayr : Hayır. Meşru iş. Faydalı, nurlu ve sevablı amel. Halkın rağbet ettiği akıl, ilim. İbadet, adalet, ihsan, mal gibi nimet. (Bak: Hayrat)

Hikmet : İnsanın, mevcudatın hakikatlerini bilip hayırlı işleri yapmak sıfatı. Hakîmlik. Eşyanın ahvâlinden, hârici ve bâtini keyfiyetlerinden bahseden ilim.

Kat'iyyen : Kat'i ve kesin olarak. * Aslâ, hiçbir zaman.

Rızk : Yiyip içecek şey. Maddi mânevi ihtiyaca lâzım nimet. Allah'ın herkese lütuf ve kısmet ettiği ve bekaya sebeb olan nimet.

İrade : İstek, arzu. Dilemek. Emir. Ferman. * Bir şeyi yapmak veya yapmamak için olan iktidar, güç.

Muvakkat : Vakitli. Geçici. Fâni. Devamlı olmayan.

Emanet : Eminlik. İstikamet üzere bulunmak. * Birisine koruması için teslim edilen şey. Birisine bir şeyi koruması için teslim edilen şey. Birisine bir şeyi koruması için bırakma. Emniyet edilip inanılan şey. * Başkasının hukuku emniyet edilip, inanılabilen.

Hıyanet : Hâinlik. Vefasızlık. İtimadı kötüye kullanmak. Sözünde durmayıp oyun etmek.

TEK "O" VARDI

Yer yer değil iken,
SU su idi.
Toprak yoktu.
Güneş yoktu.
Ay yoktu.
Daha yıldızlar bile yoktu.
Saman yolu yoktu.
Aydınlık yoktu.
Yalnız bir Su vardı.
Altta ve üstte...
Alt ve üst diye yoktu amma, biz öyle söyledik...

ALLAH bütün boşluğu ve eserlerini kendi varlığı ile doldurdu.

Kendi kendine vardır demek; Kendi kendine var olmuştur demek değildir.

Birbirinden husule gelen varlıklar yokluk demektir.

"Var" bile yoktu.
Bu yokların sonsuzluğunu kavrayan Tek "O" vardı.

ALLAH'ın yarattıklarının başında gelir Su...
Cenab-ı HAKK suyu azîz kılmıştır.
Ve sevmiştir.

ALLAH'ın Celâl Cemâl sıfatının akesttiği ayna su'dur...

Bütün Esmâlar sudan geçer.

ALLAH suyu serbest bırakmıştır.

Su kadar temiz, su kadar mülayim, su kadar uysal o kadar da kudretli bir şey yoktur.

Suya verilen emir değişmez.

Dikkat buyrula şu âyete ve derin düşünüle:

“Ve kîle yâ arzubleâi mâike ve yâ semâü âklî vegîzâlmâü….”
“Ey arz sularını yut!
Ey semâ sen de yağmurunu tut!” denildi, sular kesildi....

Azîz : İzzetli. Çok izzetli. Sevgili. Çok nurlu. * Dost. * Şerif. * Nadir. * Dini dünyaya âlet etmeyen. * Sireti temiz. * Ermiş. Mânevi kudret ve kuvvet sahibi. * Mağlup edilmesi mümkün olmayan ve daima galib olan manasında Cenab-ı Hakk'ın bir ismidir. *

جُودِيِّ وَقِيلَ بُعْداً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءكِ وَيَا سَمَاء أَقْلِعِي وَغِيضَ الْمَاء وَقُضِيَ الأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْ

“Ve kiyle ya erdubleiy maeki ve ya semaü akliiy ve ğidal maü ve kudiyel emru vestevet alel cudiyyi ve kiyle bu'del lil kavmiz zalimin : (Nihayet) «Ey yer suyunu yut! Ve ey gök (suyunu) tut!» denildi. Su çekildi; iş bitirildi; (gemi de) Cûdî (dağının) üzerine yerleşti. Ve: «O zalimler topluluğunun canı cehenneme!» denildi.” (Hûd 11/44)

“HER ŞEYİ SUDAN HALKETTİK.”

İnsan vücudu, nebat, hayvan “HAYY” esmâsıyla canlıdırlar.
Ruh sudan halkedilmiş değildir.
Ruh ALLAH’ ın emrindedir.
Sudan yaratılıp HAYY ile canlı, işleyen ve mekânda bir yer tutan varlıklara münasib bir yer olmasından Ruh girer cesede...

Cinler dumansız ateşten, melekler ateşten yaratılmıştır.
Bunlar görünmezler.
Nasıl görünen su buhar olursa, görünmezse onlar da görünmezler.
Vasat değiştirdikleri zaman görünürler.
Yâni insan gözüne mer’i olurlar.

Gündüz yıldız var, görünmezler, gece görünürler.
Yâni göz, onları ancak gece görebilir.

Yazın sıcakta nefes buharı görünmez.
Kışın soğukta nefes buharı görünür.
Yâni göz onu vasata indiği zaman görebilir demektir.

Ruhun ve suyun nasıl yaratıldığı bildirilmemiştir.

Vasat : Ortam. İki şeyin arası. * Orta, merkez, ara. Meydan. Cemiyet muhiti. Yer. İç.

Mer’i : Gözle görülen şey.

HAZRETİ ÜMMÜ EYMEN ve CENNET SUYU

Almışlardı devesini, azığını, su kırbasını...
Dövmüşlerdi onu hainler...
Her tarafı çürük içinde...
Çok yaşlı idi.
İzin alarak Resûl’ den.

Görmek için gelmişti kızını son defa Medine’den Mekke’ye...
Sokmadılar onu Mekke’ ye...

Döndü yürüyerek mübarek kadın tekrar Medine’ye...
İki üç gün yürüdü.
Aç, susuz...
Kuvvet kalmamıştı, bacaklarında...
Çöktü orada bir öğle sıcağında kumlar üzerine...
Dudakları çatlamıştı...
Susuzluktan.

Döndü, yalvardı içinden RABB’ ine şöylece:
“Ya İlâhi!
Bu dudaklar senin Habibinin elinden su içmiştir.
Kurutma bunları da hem senin İsm-i Celilini son defa haykırayım! Selâm getireyim Medine’ deki Habibine!..”

Kumdan birden bire çıktı iki el, billûr bir kâse içinde buz gibi su ile...
İçti bunu kanarak.
Kuvveti geldi.
Yürüdü vardı Medine’ye Hazreti Ümmü Eymen...
“Anamdan sonra ikinci anamdır” dediği Resûl-ü Ekremin...

Bu hâdiseye olur mu olmaz mı diye kafanı yorma...
İnanan: “ALLAH kudreti bu!..”
Der geçer, yormaz kendini...

İnanmayan söylüyoruz:
“On beş bin defa hayal olsun!...
Kabul!..”

Bu hâdiseden sonra, Hazreti Ümmü Eymen Sekiz sene daha yaşamıştır.
Susamamıştır bu seneler zarfında...
Halbuki susuz insan âzami beş günden fazla yaşayamaz...

İnanma kudretine bakın...
Hayal diyene söylüyoruz...
İnanmayan manda gibi su içse bu olmaz...
Ne kanar, ne de susuzluğu gider...

Bu su, Cennet suyundandı...
İçen bir daha başka ne arar...

Biz bu kitabta; coşkun gönülleri olan, secdeye başını koyan, kalbindeki çarpan ALLAH lafzını sezenlere, Resûl için canını ortaya koyanlara, İslâm olanlara söylüyoruz.

İnanmayana, kendi kendini unutup insanlık kıymetini kaybedip ben bilirim, âlimim, ben mürşidimi ben şuyum buyum diye gaflette ve dalalette olanlara söylemiyoruz.

Zaten bunlar bu kitabı eline bile alamazlar.
Alsalar bile anlayamazlar.
Anlasalar bile okuyamazlar...
Bu da bu kitabın sırrı...

Selâm olsun bizden size!..
Buyurun kitabı okuyun!..

Hazreti Ümmü Eymen : Eymen'in anası demektir.

Eymen : En meymenetli. En uğurlu. Sağ taraf.

Kırba : (C.: Kıreb-Kırebat) Saka tulumu. Deriden su kabı.

Habib : (Hubb. dan) Sevilen. Sevgili. Seven. Dost.

İsm-i Celil : Celâlet ve celâdet sâhibi, Azîm, mertebesi yüksek İsim ki ALLAH cc dur...

Billûr kâse : Şeffaf, parlak taş, elmas gibi kıymetli, Cam gibi parlayan tas veya çanak.

Hâdise : (C.: Hâdisat, Havadis) Vâkıa, olay. Yeni bir şey, ilk defa olan. Haber.

Lafz : Ağızdan çıkan söz, kelime. * Bir şeyi atmak.

Dalalet : İman ve İslâmiyetten ayrılmak. Azmak. Hak ve hakikatten, İslâmiyet yolundan sapmak. Allah'a isyankâr olmak. * Şaşkınlık.

Gaflet : Dikkatsizlik, endişesizlik, vurdumduymazlık. En mühim vazifeyi düşünmeyip, Cenab-ı Hakk'a itaat gibi işleri bilmeyip, başka kıymetsiz şeylerle uğraşmak. Nefsine ve hevesâtına tâbi olarak Allahı ve emirlerini unutmak.

ASIL "SU" YU TANIMAK

Su için ilim ve fennin her dalında binlerce sahife yazılmıştır.

Kimyagerler, Fizikçileri Mühendisler, Nebatatçılar, Hayvanatçılar, Filozoflar, Biyologlar, Romancılar, Edebiyatçılar, Şairler binlerce sahife karaladılar.
Teologlar Nuh Tufanından...
Suyun kudretinden, feyzinden, bereketinden bahsettiler.

Susuzluktan milyonlarca dudak kurumuştur.
Deniz suyu, mâden suyu, tadlı sular, tetkik edildi.
Kâinatın yaratılışı icabı su vardır müşterek hükmünde durdular.

Ve tekrar suya daldılar.
Netice:
"O mahiler ki derya içredir deryayı bilmezler!
O insanlar ki hava içredir havayı bilmezler!"

Sözü tefsir edildi.
Ve neşir burada durakladı.
Ve bir adım ileri gidemedi.
Çünki suyu anladık dendi:
“Su, sudur o kadar.
Su hayat için lâzımdır.”
Hükmünde sabit kaldılar.
Evet doğru ve öyledir.

Şimdi:
Bu kadar binlerce eser yazıldığı hakkında yazılan bu basit kitab neyi mırıldanıyor acaba?..
Diye akla gelir...

Cenab-ı HAKK kelâmında iki şeyi bildirmemiştir:

1-) Ruh nedir? Mahiyeti nedir?

2-) Su niçin yaratılmıştır? Neden halk edilmiştir?

Su için herkes şu cevabı verecektir:
Hayatın canlılığın icabı öyledir.
Biz her şeyi sudan halk ettik buyurulur. O hâlde, ALLAH’ ın ilk yarattığı şey ve insan aklına dökülebilen Su’dur.

ALLAH’ ın bildirmemesinde büyük müteâl bir sırr gizlidir.

O sırr da “SU” da gizlidir.

Su görünmez hava olur.

Hava görünür su olur.

Bu görünür ve görünmezin arasında insan gizlidir.

Bu görünme ve görünmemezlik de toprak vasıtasıyladır.

Toprak olmasaydı ne su görünürdü ve ne de hava olurdu. Hava olmayan yerde su yoktur. Su olmayan yerde hava yoktur.

Su bâtın olur görünmez hava olur.

Hava zâhir olur su olur.

Bu bâtın ile zâhir arasında insan gizlidir.

Zâhir ile bâtın arasında insan gizlidir.

“Huve’l- evvelü huve’l- âhirü huve’z-zâhirü huve’l- bâtinü”

Bunların hepsi hudutsuz mühit olan:

“Kul hu vellahü ahadü”

Sûresinin sırrıdır.

Bundan dolayı;
“ve cealnâ minel mai külle şey'in”
“Biz her şeyi sudan halkettik” âyeti bildirilmiştir.

İşte bu kitab, bu gizlenmede suda ne gizlidir.
Onu söylemeğe yeltenir.
Asıl Su da işte budur...

Teolog: İlâhiyatçı, tanrı bilimci.

Filozof : Felsefe ile uğraşan, felsefeci.

Biyolog : Biyoloji ile uğraşan kimse, biyoloji uzmanı.

Müşterek : Birlikte, ortak kullanılan. * Elbirliğiyle yapılan, birlik.

Mahi : f. Balık. Semek.

Derya : f. Deniz, bahr.

Tefsir : Mestur, gizli bir şeyi aşikâr etmek. Mânâyı izhâr etmek. * Anladığını anlatmak. Bildiği kadar açıklamak. * Kur'ân-ı Kerim'in mânâsını anlatan kitab. * Ehl-i Hadis ıstılahında Tefsire dâir hadis-i şeriflere Tefsir denilir.

Neşir : Dağıtma, yayma, herkese duyurma.

Hükm : (Hüküm) Karar. Emir. Kuvvet. Hâkimlik. Amirlik. * İrade. Kumanda. Nüfuz. * Kadılık etmek. * Tesir. Cari olmak. * Makam. * Bir dâvanın veya bir meselenin tedkik edilmesinden sonra varılan karar. * Man: Fikirler ve tasavvurlar arasındaki râbıtayı tasdik veya inkâr etmek.

Mahiyet : Bir şeyin içyüzü, aslı, esası. Bir şeyin neden ibâret olduğu, künhü, esası, hakikatı.

Halk Etmek : Yaratmak. İcad. Örneği ve benzeri olmayan bir şeyi yaratmak, ibdâ' eylemek.

İcab : Lâzım. Gerekli. Lüzum. Sebeb olmak.

Müteâl : Âlî, büyük.

Sırr : Gizli hakikat. Gizli iş. Herkese söylenmeyen şey. * Müşâhedetullah'ın mahalli bulunan kalbdeki lâtife. * İnsanın aklının ermediği şey. Allah'ın hikmeti.

“Sırrını kimseye fâş etme sırrın fâş olur.
Sen kendi sırrını saklayamazsan, El sana nasıl sırdâş olur!..”

Fâş : Meydana çıkmış. Yayılmış. * Anlaşılmış olan.
Sırdaş : Birbirinin sırrını bilen. * Sırr saklıyan.

Yeltenmek : Yapamayacağı bir işe girişmek, özenmek, heves etmek, meyletmek.

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
"Huvel'evvelu vel'ahiru vezzahiru velbatinu ve huve bikulli şey'in 'aliymun. : O ilktir, sondur, zâhirdir, bâtındır. O, her şeyi bilendir." (Hadîd 57/3)

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ
"Kul hüvallahü ehad : De ki: O, Allah birdir." (İhlas 112/1)

أَوَلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاء كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ

"E ve lem yerallezine keferu ennes semavati vel erda kaneta ratkan fe fetaknahüma ve cealna minel mai külle şey'in hayy e fe la yü'minun : İnkâr edenler, göklerle yer bitişik bir halde iken bizim, onları birbirinden kopardığımızı ve her canlı şeyi sudan yarattığımızı görüp düşünmediler mi? Yine de inanmazlar mı?" (Eniyâ 21/30)

SU ÂHENGİ

Su hakkında asırlardır konuştular, yazdılar amma, bir şey söylemediler...

Bazıları konuşmadılar, yazmadılar, amma konuşmadan sessiz bir çok şeyi ifade ettiler...
Biz, bu konuşmayanların, suya bakışlarını topladık...

Suyun nasıl yaratıldığı bildirilmemiştir.
Yalnız her şeyin sudan halk edildiği bildirilmektedir.

Suda, ifade edilemeyen bir ahenk vardır.
İfadeye kalkarsanız bu ahengi bozarsınız...
Zira izah edilebilen şey ahenk değildir.
Bir testinin kullanmağa yarayan kısmı onun içinin boşluğudur.

Suyun rengi vardır kadrosuna girmez.
Kokusu vardır burun almaz.
Tadı vardır dil hissetmez.
Bu sözlerde suyun renksiz rengini, kokusuz kokusunu, tadsız tadını bulacaksınız...

Çünki:
"Biz her şeyi sudan halkettik" buyuruluyor.
Burada ALLAH "Biz" diyor "Ben" demiyor.
Suyu da halk eden O...

"Her şeyi halk etmek için suyu katalizör aracı yaptık.
"HAYY" ı oradan geçirerek tahammül hududuna indirdikten sonra her şeyi ölçülü, hacimli, sıkletli, muradımızdaki plân dahilinde yarattık...
Bu sırrı suda gizledik.

Renk vermedik, koku vermedik, tad vermedik.
Amma bunların hepsini içine gizledik!..”

Sudan mülâyim ve her bulunduğu yere intibak edebilen bir şey yoktur.
Bununla beraber sertlik ve kuvvet de ona galebe çalacak bir nesne yoktur.
Bir damla donarsa koskocaman kayayı çatlatır...
Buhar olursa büyük bir gemiyi yürütür.
Dünyada bunu herkes anlayamaz mücibince hareket edemez.
Bu mevzu da binlerce âlim kitablar karaladılar.

Tabiatı kalıba sokmağa çalışmak sanatkârların cinâyetidir.
Adalet ve ef’al-i İlâhiye’ye karışmak da âlimlerin cinâyetidir.

Mademki içimizdedir.
Bir gün O’nun huzurunda yüzümüzü kızartacak bir harekette bulunmamak lâzımdır.
ALLAH, huzurunda utanmamak ve nefret etmeden kendimize bakmak cesaretinde bulunmak için suyu bize yardımcı verdi.
Suda fizikî bir hassa vardır, ayna gibidir, her şey suya ekseder.

Suyu niçin halk etti?
Ve niçin sudan her şeyi halk etti?

Suyun görünmesi için toprağı halk etti.
Madde olarak ilk yaratılan sudur.

Su, durmadan buhar, hava, yağmur, kar, buz ve tekrar derece derece ve hava hâline inkılâb ediyor...
Bunların biz fizikî olaylarını görür ve tetkik ederiz, değişmeyen bir kanun hâlinde müşahede ederiz.
Hakiki niçin böyledir?
Açıklanması yasaktır...

Tahammül : Yüklenmek. Bir yükü üstüne almak. * Sabretmek. Katlanmak. * Kaldırmak.

İfade : Anlatmak. Söylemek. * Fayda vermek, fayda tutmak.

Sıklet : Ağırlık. Mânevi sıkıntı.

Murad : İstenerek, ümid ederek beklenen. Arzu edilen şey. * Gâye. Maksad. Emel.

Mülâyim : Yumuşak. Yavaş. Uygun. Yumuşak huylu.

İntıbak : (Tıbk. dan) Uygun olmak, muvâfakat. Mutabık, mümâsil ve muvâfık olmak.

Galebe : Üstün gelmek. Yenmek. Bozmak. Çokluk. * Bastırmak. * Yeğin olmak.

Nesne : şey, herhangi bir şey.

Mücib : İcabet eden. Cevap veren. Sebeb kabul eden. * İstenileni kabul eden, duâya cevap veren (Allah C.C.). (Bak: Dua)

Mevzu : Bahis. Üzerinde durulan mes'ele. * Aşağılanmış olan. * Konulmuş. Vaz olunmuş. * Uydurma. Doğru ve hakikat olmayan. * Geçer olan, muteber, işlemekte olan, câri.

Cinâyet : Adam öldürmek, katl. (Bak: Câni)

Ef'al : Fiiller, işler, ameller.
Ef'al-i İlâhiye : İlâhi Fiiller, işler, ameller.

Madem : "Değil mi ki..., -diği için,... -diğine göre" anlamlarında sebep göstermek için, başına getirildiği cümleyi daha sonraki cümleye bağlar.

İnkılâb : Başka tarza değişme. Bir hâlden diğer hâle geçme. Başka türlü olma. * Altüst olma.

Müşahede : Gözle görmek. Seyrederek anlamak. Seyretmek. * Muayene, kontrol.

Mertebe : Derece. Basamak. Rütbe. Pâye.

Tenezzül : İnme, daha basit hâle gelme.

SU ve Nûr-u M.

Görünen şeyler, ALLAH' ın mertebe mertebe tenezzülüdür.
Görünüşler akla nazarandır.
Her an değişmektedir.

“kulle yevmin huve fiy şe'nin.”

ALLAH, her şeyin evveli, sonu, dışı ve içidir.

“Huvel'evvelu vel'âhiru vezzâhiru velbâtinu”

ALLAH vardı ve onunla beraber başka bir şey yoktu.

“Kânellahü ve lema yekünü meâhü şey'in”

Ruh' un hastalık ve sağlığı yoktur.
Hastalık ve sağlık kelimeleri cesede ait, aklın hududları içindedir.
Hasta vücud yoktur.
Hastalanmış vücud vardır.

Kirli hava yoktur.
Kirletilmiş hava vardır.
Kirlemesi bir iş görüyor demektir.

Kirli su yoktur.
Kirletilmiş su vardır.

Her varlık, canlı, cansız, nebat, hayvan, haşere ve insan...
Yaşlanır...
Mevsimler değişir.
Tekrardan tazelenir.
Bu hâl, HAKK Tealâ' nın "EL BÂKİ" olduğuna, diğerlerinin fâni olduğuna işarettir.
Bunları, Cenab-ı ALLAH şirk olmasın diye "BÂKİ" ismiyle; doğuşu, yaşayışı ve ölümü bir hikmet üzere tertip ve irade buyurmuştur.

Nasıl ki:
Resûl Tek'tir.
O da Resûl-ü Ekrem'dir.
Evvel O dur.
Sonu yoktur.
Ruhlarla teması onunla irade etmiştir.
Resûllük Ruhu muâllâlarına mahsustur.
"Nûr-u M." in tecelli yeridir.
Evvel ve Âhir' dir.
Resûlullah...

Nebî' lik Cesedi mübareklerine Can ile birlikte Şahs-ı muâllâlârına kul olarak mahsustur.
"Mühr-ü nübüvvet" Hatem'ün Nebi'dir.
Âhir'dir.
Ruhu mübarekleri Cesed-i Mutahhar'larından ayrıldığı zaman Nebi'lik bitmiştir.
Mühr-ü Nübüvvet derhal kaybolmuştur.
Nebi'lik Ehl-i Beyt ile devam eder...

Diğer Peygamberler Nebi' dirler.
Resûl değildirler.
Bundan dolayı Şeriâtleri Resûl-ü Ekrem' den sonra mülga olmuştur.
Hepsine Selât-ü Selâm olsun!..

Onun için, bu zamanda birçok putlardan kurtulmak için secde et!..
İçini Nûr-ü Resûl ile yıka.
ALLAH ile doldur.
Ondan sonra yanaş!..

"Ve ilâ- rabbike ferğab!"

Bu kitabı hor görme!..
Su...
Biliyoruz deme!..

Hocanın yolu bir gün deniz kenarına düşmüş...
Beyaz köpükler içinde kabaran su, hoşuna gitmiş.
İki avucunu doldurup ağzına götürmüş.
Tuzlu, içilmez olduğunu görünce, oradan uzaklaşmış....
Biraz ilerde mütevazi bir çeşmeye rastlamış...
Hemen çanağı doldurup kana kana içtikten sonra, denize dönerek:

“Boşuna kabarma!” demiş...
“Su dediğin işte böyle olur!..”

Bu “SU” da bir damla sudur amma...
Amması var.
Hele sabret, dikkatle oku!

Susuz insan ölür.
Susuz hayvan yaşayamaz.
Susuz nebat kurur.
Ölür, yaşayamaz.
Kurur, çatlar.
Bunlar yok olmak değildir.
Dikkat et!..
Gaflet uçurumu buradan başlar...
Su EL HAYY Esmâsının muhafazası olduğu için susuz “HAYY” çekilir ve cansızlık başlar.
Her şey aslına döner toprağa...
Toprak da ortadan kalktı mı su görünmez olur.
Evrende hayat biter...
Fakat su, daima baki’dir.
Çekilir asıl yurduna...
“Cennet’in altından ırmaklar akar...”
Hazret’i Hızır’ı yaşatan su nedir?
Kevser Havzu’dur.
Ab-ı hayat.
Ondan içmiş...

Mertebe : Derece. Basamak. Rütbe. Pâye.

Tenezzül : İnme, daha basit hâle gelme.

يَسْأَلُهُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ
“Yes'eluhu men fiyssemavati vel'ardi kulle yevmin huve fiy şe'nin. : Göklerde ve yerde bulunanlar, O'ndan isterler. O, her an yeni bir iştedir(yaratma hâlindedir.)” (Rahmân 55/29)

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
"Huvel'evvelu vel'ahiru vezzahiru velbatinu ve huve bikulli şey'in 'aliymun. : O ilktir, sondur, zâhirdir, bâtındır. O, her şeyi bilendir.” (Hadîd 57/3)

Kânellahü ve lema yekünü meâhü şey’in: ALLAH var idi ve O’nunla beraber bir şey yoktu…

EL BÂKİ: Ebedî, dâimî. Sonu gelmez. Ölmez. * Sonsuz. * Cenab-ı HAKK.

Fâni : Muvakkat, kaybolan, gelip geçici, devamlı olmayan, misâfir.

Muâllâ : Yüksek, yüce, âli. Makamı ve rütbesi yüksek.

Mahsus : Ayrılmış, tâyin edilmiş. * Herkese âit olmayıp bazılara âit olmuş olan. Yalnız birine âid olan. Hususileşmiş. Müstakil.

Mühr-ü nübüvvet : Peygamberlik mühürü. Peygamberimiz Hz. Muhammedin (A.S.M.) iki omuzu arasındaki (sırtındaki) peygamberlik işareti.

Mutahhar : Temiz. Pâk. Kudsi, pâklanmış. Tâhir kılınmış. Mübârek. * Peygamberimizin (A.S.M.) bir ismi.

Nebi' : Haber getiren. Peygamber. Yeni bir kitap ve şeriatla gelmeyip kendinden evvelki Resülün getirdiği kitap ve şeriatı devam ettiren Peygamber. (Bak: Resül)

Resül : Peygamber. Yeni bir kitap ve yeni bir şeriat ile bir ümmete veya bütün beşeriyete Allah tarafından Peygamber olarak gönderilmiş olan zât. Mürsel de denir. Yeni bir kitap ve şeriatla gelmeyip kendinden evvelki Resülün getirdiği kitap ve şeriatı devam ettirirse, ona Nebi denir. * Haberci. * Huk: Tasarrufta hakkı olmaksızın, birisinin sözünü olduğu gibi bir başkasına bildiren kimse. * Elçi.

Mülga : İlga edilmiş. Kaldırılmış. Metruk ve lağvedilmiş şey. Terkedilmiş.

وَإِلَى رَبِّكَ فَارْغَبْ

“Ve ila rabbike ferğab : ve yalnız Rabbine yönel.” (İnşirah 94/8)

Kevser : Kıyamete kadar gelecek Âl, Ashâb, Etbâ' ve onların iyilikleri, hayırları. * Bereket. * Kesretten mübâlağa. Çokluğun gayesine varan şey. Gayet çok şey. * Pek çok hayır. Hikmet, ilim. Kur'an, İslâm, tevhid. İlm-i Ledün. Ma'rifetullah. * Cennet ırmaklarının kaynakları. * Cennet'te bir havuz veya nehir.

Ab-ı Hayat : Kan. Ebedî hayata sebep olan hayat suyu (diye tâbir edilen) bu kelime, edebiyatta : "çok güzel ifâde, lâtif söz, parlaklık, letâfet" mânalarında geçer. * Tas : Aşk-ı hakiki, aşk-ı ilâhi, ilm-i ledün, mârifetullah'tan kinayedir. Âb-ı Hızır, âb-ı hayvan, âb-ı beka gibi isimlerle de söylenir.

SU – SUSUZLUK – KOKU – GÜL...

Sudan yoksun toprak ne olur?
Suya gönül veren toprak ne olur?
Gül, Gülistan, bağ olur, bahçe olur.
Can olur...

Türk diyârında güzel bir dede adeti vardır.
Ölürken insanın ağzına su akıtırlar.
Zem zem dökerler.

Bir âyeti kerime’de buyruluyor:
“Ölüm hâlinde olan bir kimseye sizden daha yakınız fakat siz göremezsiniz”
Resûl-ü Ekrem’in buyruğu buna eklenir:
“Su ikram ediniz!”
Bu su ikram etmek şu demektir:
Hayat sudan başlamıştır.

Sonucu da aynıdır.
Nezaket ve hürmetin bir ifadesidir...

Bütün canlılar suya âşıktır'lar.
O kadar âşıktır ki, aklın kavrayamayacağı kadar büyük olduğundan fizyolojik, hayatî bir ihtiyaç şeklinde tecelli eder.

Canlıların en az dayanabileceği susuzluktur.
Hayat suda devam eder.
Su, meyvelerde tad olur, renk olur, koku olur, canlılarda kan olur.
Mâdenlerde billûr olur.

Buhar olur, yağmur olur, bereket olur, feyz olur.
Su her canlıya, hayvana, nebata, imanlıya, imansıza, küfür içinde olana aynı yakınlığı ve cömertliği gösterir.

Rızkında haram olana da taharet malzemesi olmaması gizlice emrolunmuştur.
Bunda ince bir hikmet gizlidir.
İnsan dinsiz olabilir.
Küfür içinde de olabilir fakat, aldığı rızkın haram olmaması lâzımdır.
Kağıtla taharet alanları düşün...

Rızk başkadır.
Îmân başkadır.
Resûl-ü Ekrem buyurmuştur:
"Haram ile beslenen vücud cennete girmez."
Dikkat buyurun: Giremez degil, girmez.
Utanmasından dolayı girmeğe hak kazanamadıkları, ne yüzle gideyim demektir.

Resûl-ü Ekrem Diğer bir Hadisinde:
"Rızkın bazen geç kalması bir hikmettir."
Bu gecikmede kul imtihandadır.
ER- REZZÂK Esmâsını bırakıp EL- HAYY Esmâsıyla huzura çıkmak için kul ne hâldedir, bu ölçülüyor.

Onun için Oruç insanın teklik tarafını takviye için tutulur. Yememek için değil...

"Kul huvellahü ahad"

Oruç bu sürenin engin hududları içinde düşünülürse, insanın tek oluşunu ve HAKK' tan bir parça olduğunu fiilen ikrardır.
Bu ince mâna altında "Gıybet, Yalan, Haram" orucu bozar.
Oruç, aç durmak değildir.
Orucun hususi ufkunda Erenlerin diyârı gizlidir.

Geceleri uyumayanlar, daima kaaim olanlar, az yiyenler, oruç tutanlar, haramdan kaçanlar az çok;
"Kul huvellahü ahad" Sûresinin sırrına yanaşanlardır.

Rahmetullahî aleyh Hocam söylemişti:
“Ben küçüktüm Ramazandı.
Uzun bir yaz günü.
Çok susamıştım.
Amma kimseye susadığımı söylemedim.
Hocam: “buraya gel!” dedi....
“Dudakların kurudu amma.
Elem çekmediğini bilirim oğlum...
Susuzluğa da sabret.
Ecrini sonra görürsün...
Bir gün gelecek....
Bu dereler, pınarlar, ırmaklar çorak olacak.
Çorak yerler çöle dönecek...
Bu âhir zamanın âlâmetlerinden biridir unutma!..” buyurmuştu...

Su, dünya yüzünde görünen yegâne Cennet taamıdır.
Su, insana can için verilir.

Ruh başkadır.
Can başkadır.
Can emanettir.
Amma kime emanet?..
Cesede...
Cesede rızık verilir.
Cesed canlanır.
Can cesedde iken Ruh gelip cesede oturur.
Çünkü kendine bahşedilen Esmâların tezahür yeri cesed’ dir.

Dilde tad duyulur.
Halbuki bu tadı duyan Ruh’ dur.

Göz görür.
Halbuki gören Ruh’ tur.

Kulak işitir.
İşiten Ruh’ tur.

Ruh’ tad alma, görme, işitme merkezindeki nüvelerden tad alır. Görür.
İşitir...

Bir insan konuşurken duymada sesi kulakta değil, o şahsın ağzından duyarız.

Koku can içindir.
Amma Ruh onu alır.
Cana bir iltifattır.
Koku dünyaya aittir.
Onun için rüyada koku yoktur. Ses, renk, tad vardır.

Resûl-ü Ekrem bir gün Medine'de:
"Rahmani bir nefes alıyorum" buyurmuş.
"Süheyl Yemenî"nin zikrini almış...
"İnnâ lehu hüda nefsi'r- rahmânün min kalbe Yemen"
"Yemen tarafından Rahmanî bir nefes alıyorum." buyurmuşlardır.

Ruh' un bir kokusu vardır.
Koku değildir.
Buruna öyle gelir.
Her şahsın ruhunun kokusu muhtelif şekillerde tecelli eder.
Fakat bu Ruh' un kokusu değildir.
Cesed' in kokusudur.
Cesed kokar, ter kokar, ağız kokar, nefes kokar, ayak kokar, cild kokar.
Bunlar dünyaya ait kokulardır.

Bâzı cesedler vardır.
Kokmaz.
Çürümez...

Cesedin kokusu; ter kokusu, fena kokular, çıkaran cesede haram rızık girmiştir.
Rızkın pisliği yoktur.
Temizdir rızık...
Nasıl duran bir yemek kokarsa, haram yoldan gelen lokma da vücuddan bir koku çıkarır fena kokar.

Bundan başka vücuddan, burunun almadığı bir koku çıkar haramdan...
İşte bu koku, elbiseyi, ayakkabıyı, vücuduna giydiği her şeyi eskitir.
Bu kokuyu alan burun da mevcuttur.
Unutulmamalıdır ki bu husus Hadis ile sabittir.

Dünyada ne burunlar vardır.
Büyük burun, küçük burun, kırmızı burun, sivri burun, karga burun, sümüklü burun, nezleli burun...

Bâzı burun hastalıkları vardır.
Koku alma hissini yok eder.
Ozena hastalığı.
Bu büyük bir hikmet ve ihtarı haykırmaktır.
Aşağı yukarı tedavisi de henüz bulunamamıştır.
Bir çok nazariyetler ileri sürülmektedir.

Sun'i kokular insandaki fena kokuları gidermek için bulunmuş ve icâd edilmiştir.

Gül kokusu vardır.
Binlerce çicek ve gül cinsi vardır dünya yüzünde...
Bunlar asıl gülün sırrını gizlemek için yaratılmıştır.
Gül tohumunda, goncada, yaprağında, dalında koku yoktur. Kendisine renk geldiği zaman

kokusu dışardan verilir.
Ondan dolayı verilen koku gülden akseder etrafa yayılır.

Resûl-ü Ekrem'in mübarek vücudları gül kokardı.
Amma hangi gül?...
Târif edilemez...

Gülde bir hassa daha vardır.
Ses, müzik, ruhî üzüntü, neş'e güle tesir eder.
Hangi mekanizma ile tesir eder bilmem.
Gül hemen değişir.
Solar...
On beş sene evvel Harward Üniversitesi Profesörlerinden bir Amerika'lı bunun hakkında kitab yazmıştır.
Muhyiddin-i Arabi hazretlerinin "Risale-i Verdiyesi" vardır.
Orada gülün sırrından uzun bahsedilmektedir.

İnsan kendi kokusunu alamaz.
Bağırsağındaki kokuları alamaz.
Zaten insan kendine verilen kokuyu alsa çıldırır.

Rahimetullahi aleyh hocamda devamlı bir koku vardı mübarek terleri târif edilmez bir koku çıkarırdı sorduğumuzda:
"Siz söylüyorsunuz ben anlamıyorum!" derlerdi ve mübarek yüzünde tebessüm belirirdi.

Ruhaniyet-i Resûl-ün teşrif ettiği yerde de târifi mümkün olmayan mutahhar bir koku duyulur ki;
Hüsnü dedenin ölümünde bu kokuyu almıştık.
Bu bahis uzundur.
Diğer kitabımızda bu husus uzun olarak anlatılmıştır.
Merak edenler o kitabı okuyabilirler....

Gül kokusu suda erimez.
Sebebi vardır.
Yağda erir.
"Gül yağı" derler.
Gülde yağ yoktur.
O da yanlıştır.
Güllü yağdır o...
Bu da tesadüf değildir.
HAKK, sırrın çıkmaması için ismini öyle koydurmuştur insan oğluna...

Gül taktir edilerek gül suyu yapılır.
O da güllü sudur ha!...
Daima yüzüne sür bu gül suyunu unutma...
Bilmediğin hassaları vardır o kadar...

Sun’i kokuları sürünmek hakiki islam için doğru değildir.
Taklittir.
İnce belirsiz bir hakaret olur hakîkî gül kokusuna...

وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنكُمْ وَلَكِن لَّا تُبْصِرُونَ
“Ve nahnu akrebu ileyhi minkum ve lakin la tubsirune. : biz ona sizden daha yakınız, ama göremezsiniz” (Vâkıa 56/85)

Nezaket: Naziklik, incelik, zariflik. Kaba olmamak. Edeb, terbiye.

Hürmet : Riâyet. İhtiram. * Haysiyet. Şeref. * Haram olma. Haramlık. * Irz, nâmus gibi başkasına helâl olmayan husus.

Feyz: (C.: Füyuz) Bolluk, bereket. * İlim, irfan. Mübareklik. * Şan, şöhret. * İhsan, fazıl, kerem. Yüksek rütbe almak. * Suyun çoğalıp çay gibi taşması. Çok akar su. * Bir haberi fâş etmek. * İçindeki düşüncesini izhar etmek.

Nebat : (C: Nebatât) Topraktan yetişen, biten her çeşit şey. Bitki.

Taharet : Temizlik. Nezafet. Temizlenmek. * Fık: Habes, necaset denilen maddeten en pis şeylerin veya hades denilen şer'î bir mâninin zevalidir.

ER- REZZÂK : Bütün mahlukatın rızkını veren ve ihtiyaçları karşılayan. (ALLAH)

El HAYY : Varlığı, diriliği her an için olan ALLAH cc.

Takviye : Kuvvetlendirmek. * Kuvvetlendirilmek.

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ
“Kul hüvallahü ehad : De ki: O, Allah birdir.” (İhlas 112/1)

Kaaim : Ayakta duran. Mevcut. Baki. * Vaktini ibadetle geçiren.

Rahmetullahî aleyh : "Allah'ın (C.C.) rahmeti onun üzerine olsun" meâlinde vefat etmiş müslümanlar için söylenen duâ.

Elem : Ağrı. Acı. Keder. Sancı. Dert. Gam. Kaygı.

Ecr : (C.: Ücur) Bir iş, bir hizmet mukabilinde verilen şey. * Ahirete aid mükâfat, hayır ceza. * Ücret, mukabil, karşılık. Sevab. * Tıb: Kırılan bir uzvun sarılması.

Çorak : Bitkisi iyi olmayan veya hiç bitki vermeyen, verimli olmayan.

Yegâne : Tek, bir.

MÜBÂREK SU

Topkapı sarayı ki bu gün müzedir.
Orada Osmanlı İmparatorluğunun Devlet Arşivi vardır.

Buna “Tomar-ı Osmanî” ismi verilir.
Bunlar 80 santim genişliği 120 santim uzunluğu meşin ciltli, kalın kâğıt yapraklı, ciltlerin kalınlığı 35 santimden 55 santime kadar değişir. “185” cilttir.
Bunlar Padişahlar zamanındaki Devletin arşividir.
Bazılarında da Padişahlar zamanında geçmiş ve aklın ötesine ait mühim hâdiseler de kayıd ve tesbit edilmiştir.

Bunlardan Fatih’in İstanbul’u muhasara ettiği sırada 7. Tomarın ortalarında yazılıdır.
Sahifelerde numara olmadığından böyle söylüyoruz.
Fatih’in ordusunda saka başı ki ismine “Derya Ali Efendi” demişlerdir.
Bunun hâdisesi meşhurdur.
Fatih’in ordusu “Tuzcu Mehmet Efendi” “Koyuncu Baba” gibi bir çok kerametleri zuhur etmiş, hâdiseye vesile olmuş mübarek insanlarla doludur.

Türk diyârında sebiller, çeşmeler, sarnıçlar suya verilen kıymetin tezahürleridir.

Susuz köpek hikâyesi...

“Her ciğeri yanana su vermekte ecir vardır”
Hadis-i Şerîf
Ecir demek “iltifat-i ilahiye” demektir.
Susuz bir köpeğe eliyle su içiren bir fahişeyi Cennet-i Âlâ’da görüyorum.
Kedisini susuzluktan öldüren bir saliha kadının cehennem azabını görüyorum.

Bu hadisde, suya hürmet ve hürmetsizlik vardır.
Merhamet ve merhametsizlik mes’elesi değildir.
Şefkatin özü suya bağlıdır.
“Merhamet 14 de bir Nebi’liktir” buyurmuştur Resûl-ü Ekrem bir Hadisinde...
Sudan yaratılmış bir canlıya su vermemek hürmetsizliktir.
Bize merhamet şeklinde görünür.
Dünya yüzme şampiyonu su içerken boğulmuştur.

Fahrettin-i Razi’ nin tefsirinin ikinci cildinin mukaddimesinde yazılıdır.
Fahrettin-i Razi ve sinek hikayesi...

“Harü’n- nâsi men yenfeu’n- nâse fi’l- mâi”
“İnsanın en hayırlısı susayana su verendir.” (Hadis)

“Emri’l- Kays”
Toprağa soğuk su dökmüşler.
Dudakları çatlamış, bir direğe çocuk bağlıdır.
“Keşke toprak olsaydım!” demiş.

“Yâ leytenî küntü turâbâ”

ALLAH kelamında:
“Kaf” Sûresinin 9. Âyetinde :
“Biz Semâ’ dan Mübarek su indirdik. Sudan her şeye hayat verdik. Yoksa inanmıyor

musunuz?...” Buyurulmuştur.
Cenab-ı HAKK bir çok şeylerden bahsederken “Mübarek” lâfzını söyler.
Bu kelimenin Arapçadan başka dilde mukabili yoktur.
Kelime olarak.
Mübarek zeytun ağacı
Mübarek Mekke
Mübarek su
Mübarek beraat gecesi...

Mübarek kelimesiyle HAKK kendi yarattıklarını tenzih ediyor.
Kendi Ecel-li Âlâlarını tesbih ediyor.
Mübarek lafzını yerinde kullanmak ALLAH'ın yarattıklarını tesbih olur.
Dikkat edilmelidir.
Mübarek kelimesinin bir de gizli bir mânası vardır.
İzah edilemez.

“Hamden kesiran teyyiben mübareken fihî”
“İçinde bir hamd, çokluk, temizlik, bereketli oluş olarak…” de bu gizlidir.
Resûl-ü Ekrem Cemmate namaz kıldırırken arka saflarda Sahabe, Resûl-ü Ekrem:
“Semihallahü limen hemide hu”
Dediği anda içinden, yukarıda söylenen mübarek sözleri söylemiş. Resûlullah selâm verdiği zaman :
“Söylediğin ne güzeldi!” buyurmuştur.
Onu yalnız Resûl-ü Ekrem duymuş...

Halbuki namazda emrolunan âyet ve elfazdan başka söz beşeridir. Namazı bozar.
Namaz mü'minin Ruhî mi'racı' dır.
Mi'rac'da cesedi ona, Resûl' den başka kimse refakat ettiremez.
Resûl-ü taklid olur.
Cebrail bile :
“Bir adım öteye geçemem yanarım!” demiştir...
Bu bahis uzundur.
Yeri değildir burada izah etmek....
Namazda beşer kelâmı, yemek, namazı bundan dolayı bozar. Mi'racda cesedî iştirak olur burada.
Bu sözlerimiz herkese ait değildir.
İzahı uzundur.
Mevzu dışına çıkarız söz uzar.
Anlayanlar anlar o kadar...

İçinizden geçer, bu satırları karalayan bunları biliyor mu?
Bilmesek mırıldanmayız.
Azabdan korkarız.
Cenab-ı HAKK en iyi bilendir...

Tomar: Dürülerek boru biçimi verilmiş deri, kâğıt.

Arşiv : Belgelik.

Muhasara : Etraftan çevirmek. Kuşatmak. Düşmanı etraftan sarmak. Abluka etmek.

Keramet : Allah (C.C.) indinde makbul bir veli abdin (yâni, âdi beşeriyyetten bir derece tecerrüd edebilen zatların) lütf-u İlâhî ile gösterdiği büyük mârifet. Velâyet mertebelerinde yükselen bir abdin hilaf-ı âdet hâli. * Bağış, kerem. * İkram, ağırlama.

Vesile : (Vâsile) Bahane, sebeb. * Fırsat. * Elverişli durum. * Vasıta. Yol. * Pâye, rütbe. * Baba. * Kurbiyet. * Kendisi ile başkasına yaklaşılan şey. * Cennet'te bir menzil adı. (El-Vesiletü menziletün fi-l Cenneti hadis-i şerifi bunu te'yid ediyor.)

Sebil : Açık ve büyük yol. Büyük cadde. * Allah rızası için su dağıtılan yer.

Tezahür : Meydana çıkma, belirme, görünme. Gösteriş. * Birbirini korumak, birbirine arka olmak. * Arkalaşmak; yâni birbirine yardım etmek. * Avretine zıhar etmek, yani zevcesinin arkasını validesinin arkasına teşbih ederek "zuhruki kezuhri ümmî" demek.

Cennet : Allah'a (C.C.) inanan ve O'na ibadet ve itaat edenlerin, iman ve İslâmiyyet'e ihlâs ve sadâkatle hizmet edenlerin, Kur'ana bir hizb-ül Kur'ân olarak mücâhidâne bir sûrette hizmetkâr olan mücâhidlerin, cihâd-ı diniyye erlerinin âhirette fazl-i İlâhi ile gidip ebediyyen içinde kalacakları mekân ve mesken. Cennet'in varlığını bütün peygamberler, onların yolundan giden âlimler ve ermiş kişiler, evliyalar ittifakla haber vermişlerdir. Esasen Allah'ın adaleti, Cehennem gibi Cennet'in de varlığını gerektirir. İnananlar, ölümün; ebedî bir hiçlik değil, ölümsüzlüğe geçiş, sevdikleriyle buluşacakları âhiret âlemine bir yolculuk olduğuna inanıyorlar ve bunalım içinde değil; mutluluk içindedirler. İnananların ve iyilerin bu hâlleri Cennet'in varlığını gösteren hayattaki belirtilerinden biridir.Cennetin tabakaları : Dâr-ül-Celâl, Dâr-üs-Selâm, Cennet-ül Me'va, Cennet-ül Huld, Cennet-ün Naim, Cennet-ül Firdevs, Cennet-ül Adn, Cennet-ül Vesile.

Mukaddime : Evvel gelen. Öne geçen. Her şeyin evveli. * Bir kitapta asıl maksada başlamadan evvel kitapda olan bahisler hakkında ve kitabın muhteviyatına dâir yazılan makale, önsöz. * Alın. Nâsiye. Alındaki perçem.

ظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنتُ تُرَابًاِنَّا أَنذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَن
“İnna enzernakum 'azaben kariyben yevme yenzurulmer'u ma kaddemet yedahu ve yekululkafiru ya leyteniy kuntu turaben. . Biz, yakın bir azap ile sizi uyardık. O gün kişi önceden yaptıklarına bakacak ve inkârcı kişi: «Keşke toprak olsaydım!» diyecektir.” (Nebe’ 78/40)

وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاء مَاء مُّبَارَكًا فَأَنبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ

“Ve nezzelna mines semai maem mubaraken fe embetna bihi cennativ ve habbel hasiyd : Gökten bereketli bir su indirdik, onunla bahçeler ve biçilecek daneler bitirdik.” (Kaf 50/9)

Semihallahü limen hemide hu : ALLAH hamdedenin hamdini duyar.

Elfaz : (Lafz. C.) Lafızlar. Sözler. Lügatlar.

Mi’rac : Merdiven, süllem. * Yükselecek yer. * En yüksek makam. * Huzur-u İlâhî. Peygamberimiz Hz. Muhammed (A.S.M.) Efendimizin, Receb ayının 27. gecesinde Cenab-ı Hakk'ın huzuruna ruhen, cismen, hâlen çıkması mu'cizesi ki; en büyük mu'cizelerinden birisidir

Refakat : Arkadaşlık, beraberli

SUSUZ ÇEŞMELER!...

Burada hakiki bir Türk Müslümanın gözünü yaşartacak ve üzecek bir hâdise anlatacağım.
Sizi üzdüğümden dolayı özür dilerim.
Topkapı sarayına girerken sağda bir çeşme vardır.
“3. Ahmet çeşmesi”dir.
1741 de inşaa edilmiştir.
Ve üzerine tarih düşülmemiştir.

“Aç besmele ile iç suyu
Et Sultan Han Ahmed’ e dua!..”

Bu çeşmeden senelerce su akmıştır.
Yazın karla soğutulmuş sular, şerbetler bedava verilirdi...
Cuma ve pazartesi günleri gül şerbeti, diğer günler demirhindi ve nar şurubu verilirdi.
Kışın yalnız demirhindi şerbeti verilirdi.
Şimdi bu çeşme de diğer bütün çeşmeler gibi kurumuştur.
Bütün asaletiyle taş kesilmiştir.
Biz bunları bu hâle getirmeğe savaşırken onlar, kendilerini bizden uzaklaştırdılar.
Şimdi yalnız turistler resmini çekiyorlar...
Biz de kart postallara renkli olarak resimlerini çıkardık.
Bakın bizim dedelerimiz ne ince ruhlu, ne hakiki insanlarmış diye onlarla övünmeğe çalışıyoruz.
Fakat kendimizin ne hâle geldiğini hiç düşünmüyoruz.
Zira övünecek tarafımız kalmadı...

İnsan oğlu bu gün aya, yıldızlara gidiyor.
Boşluğa merak son haddinde...
Buna mükabil, sinek kanadı kadar yakın olan içine, kalbine çevrilemiyor.
Bu dünyanın sonu alâmetlerindendir.

1900 yılında İstanbul’da:
Saray, şehrin içinde konak ve evlerde:
14536 adet hamam varmış.
155 adet halk için çarşı hamamı.
15.000 adet suyu akar çeşme..
200 sebil bedava içecek suyu dağıtılan 100 Ayazma.
600.000 su kuyusu.
Bu gün bunlardan eser kalmamıştır.
1975 adet Şadırvan.
2186 adet hayvan su içme yalağı.
9735 tane suyu olmayan semtlere su taşıyan Saka mevcudu varmış.

Bu rakamlar 1904 tarihinde yapılan bir sayımda tespit edilmiştir.
Ve Bab-ı Meşihat tarafından Sâlname' de neşredilmiştir.

Terkos : Kanunî zamanında. Koca Sinan tarafından inşaa edilmiştir.

Hünkar Suyu : Fatih zamanında fışkırmıştır muhasara esnasında...

Hamidiye: Abdülhamid Han tarafından inşaa edilmiştir.

Bu gün bunların mevcut olduğunu bilenler bile parmakla sayılacak derecededir.
Bu gün merkezi hükûmetimizde bile sular akmaz.
Mükayese edilemez bir hakikattir.
Bu elim hâle ağlamak bile kafi değildir.
HAKK daha iyisini bilir. O kadar....

ALLAH' ın her şeyi yarattığı su, üç beş ipsiz sakanın elinde olduktan sonra su da çekilecek...
Her taraf çöle dönecektir.
Bu da sonun haberlerindendir.
Mübarek suya, dünyada beşerin yaptığı hakaret tam kemâle ermiştir.
Suyu içkiye çevirdiler.
Tağsiş ettiler.
Süte su kattılar.
HAKK'da âfetini verecektir.
Zaten suyun yaptığı ince cömertliği HAKK menetti.
Gusûl, abdest kalktı.
Taharet kâğıtla yapılıyor.
Bu da gizli bir emirdir.
Bu hususlar biraz daha ince düşünülürse deliler bile bir derece daha çıldırırlar...

"Her şeyi vardı. Zengindi. Yalnız içinde merhamet ve vicdan olmayan küçük bir etten kalbi vardı. O eti de Hotantolu bir yamyama yemek nasip oldu."
Ne demek istediğimi anlıyorsunuz her hâlde...

Hakîki kaynaktan gelen emirleri mantık ve akla vurmadan, dinlemeden kabul ve tatbik etmek iyidir.
Tahlilden sonra huzurun kaçar anlayamadığın olur...

"ALLAH rızasına vasıtasız varmak arzu, şiddet ve sevgisinden su vermede ecir vardır."
Müjdesinin verdiği edebden dolayı yurdumuzda sebiller, çeşmeler ortaya çıkmıştır.
Bu güzel gelenek İslâm Türk diyârından fışkırmıştır.
Bu gün bu güzel haslet ve âdet bâzı aylarda kırık bir testi ve maşrabaya kadar düşmüş ve daralmıştır.

Testi, Türk hasletinin ince mânevi bir sırr taşıyan bir icâdıdır. Ve topraktan yapılır...
Evlerimizde su testileri, su küpleri vardı. Şimdi yok...
Bazı şehirlerimizde hâlâ testi ve küp yapılmaktadır.
Bir gün böyle bir testi ve küp yapılan "Güde" isminde "Pazarcık nahiyesinin Bozüyük-Bursa

yolu üzerindedir” bu köyü ziyaret etmiştim.
Vazife icabı.

Testiler ve küpler bana şöyle söylüyorlardı:
“Yanımda olduğunuz zamanlar bile şimdiki insanlar tam anlamıyla benimle değillerdir. Benden uzaktadırlar...”

Testi ve küp imalathânesi muhtar Halil Ağanındı.
Bana Halil ağa gözleri yaşlı yaşlı şunları söyledi:
“Efendim kırk senedir dededen kalma bu sanata devam ediyorum. İnsanlar geldi geçti buradan...
Eski manzarasını kaybetmişler.
Onlardan bu gün evvelini gören ancak bir iki insan görebildim” dedi.
Bana bir testi hediye etmişti...

Bu gün testiyi bazı köylerde, yaşlılar abdest almak için kullanır. Küpler su için, bazen turşu için bir de tarlalarda çalışanların içeceği su için kullanılır.

“Su testisi su yolunda kırılır.”
Dede sözünde gizli olanlar çoktur.
Düşünürsen...

Evinizde küçük de olsa bir testi bulundurun.
Ne demek istediğimi anlar bana dua edersiniz...

Hâdise : Olay.

Saka : Evlere, çeşmeden su taşımayı iş edinmiş olan kimse.

Şadırvan : Etrafında bulunan bir çok musluklardan ve bir fıskiyeden su akan havuz tarzında kubbeli çeşme. Şadırvanlar daha ziyade cami avlularında halkın abdest almaları için yapılırdı.

Bab-ı Meşihat : Eskiden İstanbul'da din işlerini tedvir eden Osmanlı Devletinin Diyanet İşleri Dairesi kapısı.

Sâlname : f. Yıllık, senelik.

Elim : (Elime) Acı veren, acıtan, ağrıtan. Çok şiddetli ağrı veren.

Tağşiş : (Gışş. dan) Karıştırmak saflığını gidermek. Değerli bir şeyi değeri olmayan şeylerle karıştırmak. * Aklı gidermek. * Hayran etmek.

Haslet : Huy. Ahlâk. Yaradılıştan olan tabiat.

“SU” DAN GEÇEN HAYY...

Su yağmur hâlinde yağar.
Kayaya çarpar bin pâre olur.
Kaya suyu kabul etmez.

Toplanır sel olur.
Felâket olur.
Kayanın istidadsızlığından bu felâket husule gelir.

Yağmur yağar.
Toprağa düşer.
Toprak suyu emer.
İstidadına göre yağmur feyz olur, bereket olur.
Bir damla su bir şey ifade etmez.
Kaya kovuğuna girer donarsa kayayı çatlatır.
Buhar olursa bir gemiyi yürütür.

Yer yüzünde su'dan mülâyim ve her bulunduğu yere intibak edebilen bir nesne yoktur.
Dünyada bunu herkes anlayamaz.
Ve mücibince hareket edemez.

Su, bin şekilde tecelli eder.
Meyvelere tad olur.
Nebatlarda renk olur.
Vücudda kan olur.
Buhar olur, yağmur olur, bereket olur, feyz olur.
Kalıptan kalıba girer, girdiği yerin şeklini alır.
Ona yaraşacak şekilde tecelli eder.
Bu tecelliler yekdeğerine o kadar bitişiktir ki tekerrür gibi görünürler.
Halbuki daima yenidir.
Tekerrür olsa acz olur.
Tecellide tekerrür yoktur.
Nehirden akan su, gözeden çıkan su, daima aynıdır amma başka ve yenisidir.

Buhar, Bulut, Yağmur, Kar, Nehir, Deniz, tekrar buhar.
Bu iki hatt-ı fasıl arasında "bulut, yağmur, deniz" insandır.
Aradan çıkarsan hepsi bir derya olur.
Zaten insanlar namütenahi ilâhi bir deryadan bir damladır. Deryaya karıştımı hepsi bir olur.

Bunu hisseden Hallaç:
"Enel Hak!" demiş boynunu vurmuşlar...
Cesedini yaktılar, küllerini dicle nehrine döktüler.
Küllerde su zerresi bulunduğundan bu su Dicleye karıştığı için o gece Dicle yükselmeğe başladı...
Çünkü o zerrelerinde büyük Ruh'un zerreleri vardı.
Nuh tufanında çıkan emrin aynı çıkarak Bağdat bundan kurtuldu. Yâni :
"Su, sana emrolunan hududu aşma!" emri...

Derisi yüzülen Nesimi :
"Ben postu kurtardım onlar düşünsünler!" diye haykırmış!
Postunu sırtına alarak Bağdat'tan çıkmıştır.
Postu sırta almak, vücuddan ayrılan bir parçadaki su zerresini hor görmedi.
Eğer postu elinden alsalardı o zaman müthiş bir âfet gelirdi...

Azizim Suya seyre bak!..
Mânaları anla!..
Aklın ermediği yerde tâzim ile sükût et!

Dünya bir varmış bir yokmuş hikâyesidir.
Kısa bir duraklama, yağmur, kar, nehir, tekrar deryaya gidilecek...
Temiz geldiğin gibi temiz gitmeğe gayret et!
İşte insanlık...

Onun için dedelerimiz :
"Su kadar aziz ol!" diye dua ederlerdi...
Âdem olmak bakımından...
Melekler ondan secde ettiler.
İnsan başkadır.
Âdem başkadır...

İnsan kelimesi Arapçadır.
Meselâ: "İnsan, hayvan, nebat" deriz.
Bu kelimeler ALLAH' ın yarattıklarının cinsleridir.

Âdem kelimesi Süryanicedir.
"Adamas" dan kök alır.
Âdem'in Ruhî hamulesinin ismidir.

"Ben insanı topraktan halk ettim. Sonra ona Ruh nefhettim. Secde etmelerini meleklere emrettim bu secde benim nefhettiğim Ruh'a tâ'zim secdesidir. İbadet secdesi değildir"...

Dikkat edilir, bilinirse, sabah namazı kulluk namazı değildir.
Şükür namazıdır.
Öğleye kadar kılınır ve kaza değildir.
Kulluk namazları kaza edilir vakit geçerse.
Halbuki güneş doğmadan sabah namazı vakti geçer....
Bundan sonra öğleye kadar kaza olarak kılınması iktiza ederdi.

Âdem cennet'ten çıktığı zaman :
"Ya Rabbi ben nefsime zûlmettim!" dedi.
Bu işi, suçu Ruh'a yâni ALLAH' ın emrinden olana isnad etmedi.
Ve affedildi.
Burası çok ince bir noktadır.

Onun için Âhiret âlemi Ruh âlemidir.
Cesed Âlemi değildir.

Şeytan Ruh' a musallat olamaz.
ALLAH' a isyan olur.
Dikkat buyrula:
Abdestli insana şeytan yanaşmaz...
Öyle emir almıştır.

Nefse musallat olur.
Nefis cesede bağlıdır.
Bunları ayırmak için de akıl vardır.
Akıl, insanlara doğru yanlış terazisi olarak verilmiştir.
Ruh'un yeri olan cesed, topraktan halk olundu.

İnsan cesedine, "SU" dan geçen HAYY ve Ruh girdi mi onun hürmetine Âdem ismi verilmiştir.

"El insanü sırrî ve enâ sırruhu"
"İnsan benim sırrımdır. Benim hünerimdir. Ben de onun sırrıyım. Beni bu cesedle bilemez. Fakat Ruhu beni bilir."
İşte bunu sezen ve bilinemeyen, anlaşılmayan gayba inanan "mü'min"dir.
"Ben Âdemin sırrıyım" demiyor Hadis-i Kudsîde.

Âdem Ruhî hamulenin İlâhi Esmâların "EL-BÂTIN" olanlarının ismidir.
Gül tohumu henüz gül değildir.

"Ben insanı kendi sûretimde yarattım." Âdemiyet hamulesi; Esmâların "EL-ZÂHİR" olmasıyla birleştikleri zaman, Âdemiyet hamulesinin tezahürleri için bir şekil aldılar.
O da insan şekli, sûretidir.
Esmâların tezahür yeri olduğundan:
"Ben insanı kendi sûretimde yarattım" buyrulmuştur bir Hadis-i Kudsîde...

Âdemiyet ve Ruh hamulesi için haber yoktur.
"Sorarlarsa de ki: Ruh ALLAH'ımın emrindedir!"
O kadar....

Âdem, insaniyet mertebesine inmek için Cennet'ten çıkarılıyor. Cennet' ten çıkmasının sebebi, Âdemiyet ile İnsaniyet arasına nefis giriyor...
Elma hikâyeleri ve Şeytan...
Tekrar Âdemiyete çıkmak içinde namaz emrolunuyor.
Mi'raca huruç için.
Âyet'i kerimede Resûl-ü Ekrem Kudüs'e kadar âbid olarak teşrif ediyor.
Oradan öteye Âdemiyet hamulesiyle teşrif etttiriliyor.

Âdemiyet ile insaniyet, dünyada yalnızlığı nefs idrâk edip anlarsa:
"Kul huvallahu ahad"
Sûre-i şerîfesini bilmeden zikrini fiili olarak yapmış olur...

Böyle idrak edip emirlere inkiyad eden kulluğumu takviye eder. Âdemiyete hürmet ederek Âyetullah ile vaad buyurulan Cemâl'e saadet-i ebediyeye namzet olur.
Kendisine muvakkat verilen emanete tazim ve hürmet etmiş olur.
Bu bahis uzundur.
Başka bir kitabta uzun uzun anlatılacaktır...

Sudan ayrılmayalım hele...

Kudret-i ilâhiye’ den “HAYY” sudan geçti, muayyen bir hududa kadar tenezzül etti ve toprağa karışarak muhtelif ilâhi Esmâlarla toprak süslendi; bir kısmı toprakta kaldı.
Bir kısmı da emirle madde hâlinde toplan, emriyle toplandı.
İnsan şekli teşekkül etti.

Toprak, Esmâların bir kısmına katalizör oldu.
Tecellilerin devamı ve bin bir türlü oluşu bakımından...

Burada EL ADLU esmâsı rol oynayarak her şey sıkletli, hacimli, ölçülü “zevceyn” çift vücud buldular.
Bu gün atom ilmi mütalâa edilecek olursa her şeyin atom ve molekülleri, elektronları muayyen aded ve muayyen bir intizam içinde hareket ve tecelli hâlindedir...

Yoruldunuz.
Şimdi bir bardak su içelim ve tekrar okumaya başlayınız...

İstidad : Bir şeyin kabulüne ve kazanılmasına olan fıtrî meyil. * Kabiliyet. Akıllılık. Anlayışlılık. Allah Teâlâ Hazretlerinin (C.C.) insanlara ve sâir mahluklara tevdi buyurduğu kabiliyet kuvveleri.

Mülâyim : Yumuşak. Yavaş. Uygun. Yumuşak huylu.

İntibak : (Tıbk. dan) Uygun olmak, muvâfakat. Mutabık, mümâsil ve muvâfık olmak.

Tekerrür : Tekrarlanmak. (Bak: Tekrârat)

Acz : Beceriksizlik. İktidarsızlık. Kuvvetsizlik. Güçsüzlük. Yapamamak. * Zarardan korunmak gücünün olmaması.

Hatt-ı fasıl : Ayırıcı çizgi, fasledici çizgi.

Namütenahi : Sonsuz. Nihayetsiz.

Post : Deri. f. Tüylü hayvan derisi. * Mc: Makam, mevki.

Nefh : Üfürmek. Rüzgâr esmek. * Güzel kokunun yayılması.

Tâ’zim : Hürmet. Riayet. İkramda bulunmak. Bir zât hakkında büyük sayıldığına delâlet edecek surette güzel muâmelede ve hürmet ifade eden tavırda bulunmak.

İktiza : Lâzım gelme, gerekme. * Lâzım, ihtiyaç. Gerek. * İşe yarama.

İsnad : Bir söz veya haberi birisine nisbet etmek. * Peygamberimiz'in (A.S.M.) sözlerini sırası ile kimlerden nakledildiğini bildirmek. * Bir nesneye, bir şeye dayanmak. * Birisi için, bir şeyi yaptı demek. İftira etmek.

Musallat : Rahatsız eden. Tasallut eden. Sataşan.

Hamule : f. Yük. Yük taşıyan nakil vasıtalarının yükü.

Âdemiyet : İnsanlık. Namuslu bir insana yakışır hâl ve tavır.

İnsaniyet : İnsanlık, vicdanlılık. İnsana yakışır hâl ve durum.

Saadet-i ebediye : Büyük ve ebedî saâdet. Âhiret saâdeti.

Muvakkat : Vakitli. Geçici. Fâni. Devamlı olmayan.

Kudret : Güç. Takat. * Her yeri kaplayan kudretullah. * Varlık. Ehliyet. Becerebilme. * Zenginlik. * Kabiliyet. * İlm-i kelâmda: Allah Teâlâ'ya mahsus ezelî ve ebedî ve bütün kâinatta tasarruf eden sıfattır.

Muhtelif : Çeşitli. Bir türlü olmayan. Birbirine uymayan.

Teşekkül : Şekillenme. şekil alma. * Meydana gelme.

ADL : Hakkaniyet. Adâlet üzere oluş. Cevr ve zulüm etmeyip nefislerde ve akıllarda istikameti kaim ve mâlum olan emir ve hâleti icra etmek. Doğruluk. * Her şeyi yerli yerince yapmak, beraber etmek. * Meyletmek.
BÂTIN : İç, dâhilî. Gizli. İçyüz. Sır, esrar. Künh ve zâtı itibarı ile gizli. (Zıddı: Zâhir'dir) (Bak: Batn).

SU-TOPRAK-TUZ

Su, renksiz, kokusuz, tadsız, normal sıcaklıkta mayi bir cisimdir, diye târif edilir...
Rengi vardır renk kadrosuna girmez.
Kokusu vardır burun almaz.
Tadı vardır dil hissetmez.
Rengi, kokusu, tadı...
Bunları gören, alan, duyan maddi uzuv vücud organları, göz, burun, dil insaniyet cihazları ile, bunları anlayan Âdemiyet hamulesi arasında gizlenmiştir.

Su: iki hacim”Hidrojen” bir hacim “Oksijen” den teşekkül etmiştir. Bu gazlara ayrıldığında cismi, maddesi kaybolur su görünmez olur.
Hidrojen, “müvellidü’l- mâ” suyu doğuran manasınadır.
Oksijen “müvellidü’l- humuza” yanmayı doğuran manasındadır. Hidrojen yanıcıdır.
Oksijen yakıcıdır...
Bunlarsız hayat yoktur.
Tecelli yoktur.
Suda ve havada hep bu câridir.
Bunlar ayrılırlar görünmez gaz olurlar.
Birleşirler görünür su olurlar...

Havadan canlılar öksijen alır.
Sudakiler sudan alırlar.
Su sıfır derecede donar, yüz derecede kaynar.
Daha fazla hararette buhar olur.
Havanın sıcaklık, soğukluk derecesine göre su bazen katı, bazen mayi, bazen buhar hâlinde görünür.

Yer yüzünün ¾ su ile kaplıdır.
Karalar ¼ nisbetindedir.

Su, görünmezken havada buhar, görünmeğe başlarken bulut; yağmur, kar, dolu, deniz, göl, ırmak, kaynak hâlinde ortaya çıkar...
Su, dünyamızın çevresinde gaz hâlinde bulunur hava ismini alır.

Sıcak suda bir çok cisimler çabuk erir.
Soğuk suda gazlar daha çabuk erir.
Bazı cisimler de suda erimezler.
Ya az miktarda erirler veyahut hiç erimezler.
Ne sıcak suda ne de soğuk suda canlı yaşayamaz.

Vücudun 2/3 ü sudur.
Bir limon gibi insanı sıksanız 50 litre su çıkar.
Su vücuda girdiği zaman değişmez, sarf edilen tekrar çıkar. Değişmeden...
Salya, ter, idrar, hılt, gözyaşı şeklinde çıkar...
Canlıların en az dayanabileceği susuzluktur.
Nebat, hayvan, insan hepsi bu kadro içindedir.
Balıklar hele hiç dayanamazlar.

Dünyada susuz bir şey yoktur.
Susuz oldu mu yok olur.
Nebat, hayvan, maden her şeyde su vardır.
Evvelce bahsettik bundan.
Yalnız ne hikmettir.
Kurumuş kemikte su yoktur.
Neden?
Bunu bilen vardır, cevap verir ama...
Açıklanmaz.
Bir faidesi yoktur.
Merak etme, düşünme o kadar...
Burada büyük bir kudret, bir hikmet gizlidir...

Susuz insan ölür.
Susuz hayvan yaşayamaz.
Susuz nebat kurur.
Susuz toprak çatlar.

Hayat suda devam eder.
Su HAYY esmâsının muhafazası olduğu için susuz, HAYY çekilir ve cansızlık başlar...
“Her şey aslına döner” toprağa...
Toprakta ortadan kalktı mı su görünmez olur.
Evrende hayat biter...
Kıyamet...

İnsan organizmasındaki su âdi su değildir.
Deniz suyudur.

Karada gezeriz içimizde deniz suyu taşırız.
Kan tuzludur.
Gözyaşı tuzludur.
Mide suyu tuzludur.
İdrar tuzludur ve en çok tuz idrarda vardır.
Bunlar buhar olursa geriye tuz kalır...

İnsan vücudunda:
% 80 Tuz Sodyum – Sûlfat, klorid,
% 4 Kalsiyum – Karbonat
% 4 Potasyum – Nitrat,
% 2 Magnezyum – Sûlfat
Hidrojen Sûlfat

Deniz suyunda % 10 Manganez vardır.

Organizmadaki mayi soğuk değildir.
Yani kan ve diğer sulu kısımlar...
Kan sıcaklığı normalde 40 derecedir.
Tuzsuz insan yaşayamaz.
Fazla tuz da hayatı durdurur.

Deniz suyu tuzludur dedik.
Güç donar.
Donarsa buzu tuzsuz olur niçin?...

Denizde bir balık vardır tuz içindedir.
Fakat onu tuzsuz yiyemezsin...
Bu hâl büyük bir hikmetin ifadesidir.
Düşünmek gerek...
Normal denizde % 4 nisbetinde tuz vardır.
Bu tuzluluk içinde nebat hayvan yaşar.
Balığın vücudunun terkibinde tuz yok gibidir.
Tuz içinde yaşar amma...
Onun için balık sudan çıktı mı çabuk kokar.
Tadlı su balığında, vücud terkibinde su vardır.
Bu çok tuhaftır amma sebebi vardır...

Havada tuz yoktur.
İnsan vücudunun terkibinde tuz vardır.
Adeta damarlarda, hücrelerde, deniz suyu taşıyoruz.
Bu târif edilen hâller bir biri içine o kadar girmiştir ki, düşünülmesi bile mutad olmamıştır.
Bunları birbirinden ayırırsan, canlılığın "Şimik" kimyevi olarak sırrı ortaya çıkar...

Bir an sizinle Lût denizine gidelim...
Bir kimyager gibi basit bir tetkik yapalım...
Ortalama litresinde 35 gram tuz vardır.
Üst tabakalarında litrede 227 – 275 gram tuz bulunur.

Daha derinlere inersek:
Potasyum klorid
Sodyum
Magnezyum
Kalsiyum
Magnezyum bromid bulunur.
Bazı yerlerinde litrede 327 gram tuza tesadüf edilir...
Gölün tamamının % 20 nisbetinde tuzlu olduğunu söylerler...
Tuzun fazlalığından Lût denizinde mikroskobik bile canlı mahluk, nebat yoktur.
İçine hayvan, insan düşsse batmaz.
Suyun kesafetinden dolayı. Dünya yüzünde Lût denizi gibi bir tane daha yoktur.
Bu denizin teşekkülü hakkında Semâvi Kitablarda bildirildiğine göre, Lût kavmi mahvolduktan sonra teşekkül etmiştir...

Organizmadaki kimyasal, fizyolojik sabit nizamın, mevcudiyeti ALLAH'ın kudretinin küçük bir tezahürüdür.
Bu nizam bazen bozulur.
Kan terkibinde bulunan mâdeni ve uzvi maddelerde azalma veya çoğalma olur.
Bunlar hastalıklarda görülür.
Bir gurup hastalık, mikropların tesiriyle, diğer bir gurub gıdanın değişmesiyle, başka bir gurub Ruhî bir etki ile husûl bulur.
Bunların böyle oluşundaki ilâhi murad, insanın fâni olacağının delil ve hatta isbatıdır.
Bu nizamı bozacak mikropların sayısı muhtelif ve binlercedir.
Organizmaya giriş yolları, organizmada yerleşme uzuvları hep ayrı ayrıdır.
Bir cins mikroplar da araya bir vasıtaya lüzüm gösterirler. Nefes borusundan, ciltten, mideden, yiyeceklerden, sudan araya giren parazit, böcek, haşere vasıtasıyladır.
Bunlarda büyük hikmetler gizlidir...

Hılt : Bir şeye karışık, karışmış bulunan. * Eski tıbda: Ahlât-ı erbaa (Kan, salya, safra, dalak) dan birisi. * Soyu, nesebi karışık kimse.

Salya : Ağızdan sızan tükürük.

Evren : Gök varlıklarının bütünü, kâinat, kozmos. Düzenli ve uyumlu bir bütün olarak düşünülen bütün varlıklar.

Terkib: Birkaç şeyin beraber olması. Birkaç şeyin karıştırılması ile meydana getirilmek. * Birbirine karıştırılmış maddeler.

İBADET – MERHAMET - GÖZ YAŞI - RUH

ALLAH'a ibadet ecir almak değildir.
Cenab-ı HAKK'ın varlığı için ibadet edilir.
Ecir almak için yapılan ibadette nefsin hazzı bulunduğundan riya olur.
Çok tehlikelidir.

Göz yaşı vardır.
Gözyaşı, Merhamette ALLAH ile yarışa çıkmamak için gözyaşı gelir.

İnsanda gözyaşının bulunması bir hikmettir.
Bir merhamettir ve gizlidir.
Onun için kahkaha menedilmiştir.
Tebessüm serbesttir.
Ağlama yalnız insanlara mahsustur.
Düşünme ve duyguyu öğrenen insanlar ağlar.
Çocuk ağlamaz.
Bağırır...
Ağlama konuşma ile alâkalıdır.
Gözyaşı, merhamet, şefkat lisanıdır.
Fizyolojik sahadan mantık sahasına uzanan bir reflekstir.
ALLAH, insana ağlamasını öğretmiştir.
Ağlamak ibadettir.
Ağlamak dikkat buyurun:
HAKK'a karşı tevazu göstermenin şiddet hâlidir.
Gözyaşı, ağlamak, bir histen diğerine geçerken gözyaşı gelir. Gözyaşı sinir gerginliği değildir.

En kederli hâllerde ağlayamayız.
Ancak kederden sûkunete geçerken gözyaşı akar.
Saf bir saadet anında ağlayamayız.
Duyduğumuz sevince biraz keder katılınca kendimizi tutamayız. Güzellikte ağlatır.
Sinirlerimiz gerginken, kırıklığımızı içimize atmış olduğumuz zamanlarda, bir şeref, bir manzara, bir câminin ihtişamı gibi ağlatır.
Burada kederden rahatlığa geçiş vardır.
Korku, kırgınlık, keder ancak gözyaşları ile sükûn bulur iyileşir.

Ağlamak tıbben faydalıdır.
Bu fayda hem ruh'a hem cesed'edir.

Bir de ALLAH sevgisinden gelen gözyaşları vardır.
O yaşın kıymetini herkes bilemez.
Cenab-ı HAKK, gözyaşını çok sever.
Niçin?
ALLAH' ı tesbih vardır.
Gözyaşı geldiği zaman insan kul olduğunu itiraf etmiş olur. Ahadiyeti tesbih vardır.
Bütün esmâlara hürmet vardır.
"Ben size şah damarınızdan daha yakınım"
"ER-RAHÎM" damlayan göz yaşıdır.
Çirkin bile ağlarken güzelleşir...

Ağlamada:
El-BEDİ'
Er-REZZAK
Es- SETTAR
Er- RAHİM
Er-RAHMAN esmâları tecelli eder.
Gizlilik vardır.

Şefkat vardır.
Merhamet vardır...

Avusturya'lı doktor Alfred Adler; "frauen" kadınlar isimli kitabında: Gözyaşında Lyzozyme denilen zehirli bir madde bulmuştur.
Gözyaşı davet eden hâllerde bu madde, o ruhî hâlin tevekkülünde vücudun dışarı atmak istediği bir artıktır.
Bu madde kanda kalırsa mideyi tahriş eder.
Bronşları etkiler.
Ağlayan insan gıcık duyarak öksürür.
Bu madde vücudda kalırsa mide ülseri yapar.
Onun için sıkıntılı ruhî zamanlarda ağlamak, vücudda husule gelen bu maddeyi dışarı atmak içindir.

Doktor Alfred Adler, yirmi sene Pasifik adalarında kalmış. Erkeklerden ziyade kadınlarda ülser görülmüştür.
Erkeklerde tesadüf etmemiştir.
Normalde kadınlarda ülser enderdir.
Ağladıklarından...
Erkekler sıkıntılı hâllerde ağlamazlar.
Sinirlenirler.
Erkeklerde ülsere çok tesadüf olunur.
Halbuki Pasifik Adalarında erkekler çok ağlarlarmış.
Bu adada ağlamak ayıp değildir.
Diğer milletlerde ağlamak erkek için ayıptır.
Ağlayan birine bile:
"Sen erkek değil misin ayıptır! Ne ağlıyorsun, sen kız mısın?" diye tekdir, bir förmül hâline gelmiştir.
"Bu adalarda kadınlar ağlamadıklarından ülsere çok tesadüf edilir" diye doktor Adler kitabında uzun uzadıya tecrübeleriyle izah etmektir.

Göz yaşı ile ruhun bir alâkası vardır.
Üzüntülerde gözlerimizden yaş gelir.
Bunun sebebi henüz anlaşılamamıştır.
Gülmede gözden yaş gelmesinin sebebi de meçhûldür.

Cenab-ı HAKK, göz yaşını çok sever dedik...
Göz yaşı hakkında daha fazla malumat vermeyeceğiz.
Gözyaşı ismindeki kitabımızda bütün bilinen ve bilinmeyen tarafları ile izah edilmiştir.
Oraya müracaat edilebilir...

Fena ve çirkin insan yoktur.
Kendisindeki azizliği ortaya çıkaramamıştır da ondan fena ve çirkin isimlerini almıştır.
Su, toprak taharet malzemesidir.
"Maddi taraftan"
"Alâ nefsihi bâsîretün"

Su mikrop öldürmez.
Kaynarsa, ateşin yapacağı işe iştirak eder.
Amma, buhar olur uçar gider.
Temizleyicidir.
Ateş mikrop öldürür.
Ateş uçmaz, söner.
Bu lakırdıları düşünmek lâzımdır...

Sudaki oksijen yakıcıdır.
Hidrojen yanıcıdır.
“Ateş”i bir birinden ayrılarak husule getirirler.
Ayrılırlar görünmez buhar gaz olurlar.
Birleşirler görünürler “Su” olurlar.
Ateş, “Cehennem”...
Mânevi taraftan nefsi’l- levvame...

Su ve toprağın temizlik malzemesi olması, Beşerin su ve topraktan yaratıldığındandır.
Kendi kendini temizlemek insanın elinde bulunduğundandır.
Kendi malzemesiyle kendini temizlemek...

ALÂ NEFSİHİ BÂSÎRETİN

Okuyucularıma Dedemden selâm olsun!
Su kadar Aziz olun!...

Tesbih : Sübhânallah demek. Cenab-ı Hakk'ı (C.C.) şânına lâyık ifadelerle yâdetmek. Yâni: Allah'ın zâtında, sıfâtında ve ef'âlinde cemi' nekaisten münezzeh olduğunu ifade etmektir. (Bak: Sübhan)

RAHÎM : (Rahmet. den) Rahmet edici, merhamet eyleyen. Rahmedici. Muhafaza eden, bağışlayan. Rahmet ve merhamet sahibi, şefkat eden, gufran sahibi. (Kur'an-ı Kerim'de bu isim 220 defa zikredilir.)

BEDİ’ : (Bedia) Eşi, benzeri olmayan. Hayret verici güzellikte olan. * Garib. Acib. * Benzeri olmayan şeyleri vücuda getiren. Kimseye benzemeyen. İcad edici olan. * Hâlık ve Hallak-ı Cihan olan. * Beğenilen. * Yeni bulunmuş ve görülmedik tarzda olan. * Edb: Sözün garib ve güzel olması hâli.

REZZAK : Bütün mahlukatın rızkını veren ve ihtiyaçları karşılayan. (Allah)

SETTAR : Örten, kapayan gizleyen. En çok gizleyen ve örten.

RAHMAN : Bütün yaratıklara rızıklarını veren, her an bütün mahlukat hakkında hayır ve rahmet irade buyuran, bütün mahlukatına sayısız nimetler veren. Nizam ve adâlet sâhibi. (Allah)

Şefkat : Başkasının kederiyle alâkalanmak, acıyarak sevmek. Yardıma, sevgiye muhtaç olanlara karşılıksız olarak merhamet ve sevgiyle yardıma koşmak. Karşılıksız, sâfi, ivazsız sevgi beslemek.

Tahriş : (C.: Tahrişât) Tırmalama. Yakıp kaşındırma. * Azdırma. Rencide etmek.

PÂK SU – PİS SU – CAN SUYU

"SU"dan halkolduk.
HAKK'ın "SU" yu seçmesi, aziz nimet olarak yarattığındandır.
"Biz, her şeyi sudan halk ettik."
Buyuruluyor ya...
O hâlde kendini aziz bilmen lâzımdır...
Kirletme kendini!..

Yıkanmak, bunun fiilî zikiridir.
Onun için :
"Suyun kâsesi bin altuna olsa her gün yıkanınız!"
Resûl buyruğu bu kıymeti anlatıyor.

Güzelliğin en ince, en mükemmel, en beliğ ifadesi su ile söylenir. "Bir içim SU..." denir...

Suyu kirletemezsin, kiri temizler o mübarek...
"Pis Su" diye hitap etme.
"Kullanılmaz hâldedir." Söyle...
Pis kelimesini kullanma!
"Kirli Su" demek bir kiri temizlemiştir.
O, kirin bütün vebalini üzerine almış seni kurtarmıştır.

Rahmeti getirmiş.
Settar ile gizlenmiş.
Kirini götürdüğü şey için istiğfar getiriyor O Su...
İstiğfari neticesi o, tekrar kiri bırakır buhar olur.
Tekrar yaptığı işi bildirmek, haber vermek için gider.
Vazifesine devam etmek üzere tekrar iner canlılar âlemine... Yağmur hâlinde...

Su, adeta bütün mekânda bulunan canlı, cansız, dünya yüzünde ne varsa gözle görülür, görünmez, el ile tutulur, tutulmaz hepsiyle karışmış, sarmaş dolaş olmuştur.
Bu kaynaşmada şekilden şekile, renkten renge, taddan tada, kokudan kokuya bürünür.

Süte hiyle ile su katmak, sütteki suya hakaret olur.
"Sütte süt muvazenesine"...
Ondan bu iş yasaktır.
Yasak olmasının sebebi yine süte su katanı korumak içindir. Kendine hürmetsizliği tamir içindir.
Zûlüm için değil...

Burada bu cümleleri çok düşünün, anlaşılması güçtür.
Amma, başka türlü kelimelerle ifade edilemiyor.

Canlılara su lâzımdır.
Canlı demek ne demektir?

Ruh başkadır.
Can başkadır.
Ayrı ayrı varlıklar ve olaylardır.
Can fizyolojik bir olaydır.
Hücrenin hareketini sağlar.
Ruh ise, fikir, duygu, irade hayatı demektir.
En basit ifade ile...

Ruhlar ölmez ve yok olmaz.
Amma canlar ölür ve yok olur.

Âhirette, işte bu yok olan canlar tekrar dirilecek.
Ruhlar da bu dirilen canlarla cesedde birleşeceklerdir.
Ölüm, canın bitmesidir.

Rızık, cana ruh hatırı için verilmiştir.
Rızk bitmeden can çıkmaz.
Rızk bitti mi ruhu kabz meleği ruha iltifat için, ona refakat için teşrif eder.
Bu hâdiseden Ruh çekinip korktuğu için iltifat olsun diye ölüm zamanını yani canın sona ermesini Cenab-ı HAKK kulundan gizlemiştir.
Bu Hadis-i Kudsî' dir.

Hastalıklar daima cana ait bozukluklardır.
Son nefeste:
"Lâ ilâhe İllâllah" demek Ruhun Can ile ve canın Ruh ile helallaşmasıdır.

Ruh' a arız olan ve Ruh hastalığı dediğimiz hâller tereddüt vesvese kötü şeylere doğru giden ve bu ruhu fena yollarda bilmeden kullanan kullarda görülen cinnî olaydır.

Hastalıklarda mikropları vesile buyurmuştur HAKK...
"Havada gözle görülemeyecek kadar küçük zerreler olmasaydı insanlar 1000 sene yaşardı" (Hadis-i Şerîf)
Canın da hastalanmasının hikmetini izah etmektedir.
Devâ ve ilaçlar da bu rabıtayı muhafaza için halkedilmiştir.

Canlılara su lâzımdır dedik.
Bu tıbbî, fennî bir bilgidir.
Canlı susar.
Su ister.
Nebat, hayvan, toprak da...
Susamak tıbben izah edilmiştir.
İhtiyaç bakımından...
Acıkırız, bu da bütün duygularımız için de böyledir.

Amma, niçin susarız (su isteriz)?
Bunu herkes bilmez.
Sebebi bir âyet ile bildirilmiştir.
Ben söylemem...

Amma o âyeti okuyanlar ve manasını bilenlerin bile milyonda biri farkındadır.
Bilenler de söylemez...
Bu da bir edeb meselesidir.
Bu satırları okuyanlar da, biz de öğrensek diye merak ederler. Merak etmede bir fayda yoktur.
Rahatın, düzenin bozulur.
Tahammülsüzlük içinde perişan olabilirsin.
Onun için yeteneğin kadar düşün o kadar...
Yeter...
Sakabaşı bile bunu öğrenmek için uğraşmaz.
Balıklar bunu bilselerdi hep karaya çıkarlardı...

Cinler sudan geçmezler bu, “kudretleri yoktur” demek değildir. Geçmemeleri emir olunmuştur.
Emre itaatleri dışında helâk olurlar.
Ondan geçmezler...

Tahammülsüzlük bir nevi mecburi edeb hikayesidir.
Tahammül ve sabırda hayır ve itaat gizlidir.
Burada zûlüm yoktur.
“ALLAH, tahammülün dışında maddi ve ruhî yük teklif etmez...” Âyeti, nefsin tahammül edeceğinden fazla yük vermez.
Buradaki “NEFS” hangi nefs’ tir?
Onu hele senelerce düşünde bul bakalım...
“La yükellifullahu nefsen illâ vus’âha!..”
Âyeti kerimesindeki nefs...
Bu lafı yabana atma...
Bulur anlarsan...
Velî olursun...
Bu söz, ALLAH hakkı için doğrudur.
Şüphe etme sakın ha!..

“E fe ayina bil halkil evvel bel hum fi lebsim min halkin cedid”
Bu âyeti de düşün.
Tefsir ettir ehline...
Öğrenmeğe çalış!..

Ceseddden kurtulan; niçinlerin, niçin târif olunamayacağını anlamağa muktedir olur.

İnsan havada yaşar.
Nebat toprakta.
Balık suda...

Havasızlıktan insan ölür.
Topraktan ayrılan nebat kurur.
Suda çıkan balık ölür...

Kâse : f. Tas veya çanak. Kâse gibi olan çukurluk. *

Adeta : Âdet olduğu üzere, her vakitki gibi, alelâde. Bayağı surette, âdi bir suretle. Düpedüz.

İltifat : Güzel sözle samimi olarak okşamak. Yüz göstermek. Teveccüh etmek. İyilik etmek. Lütfetmek. * Dikkat, itina.

Edeb : Terbiye. Kavlen, fiilen insanlara lütuf ile muamele etmek. Güzel ahlâk. Usluluk. Hayâ. * Ist: Sünnet-i Resul'e (A.S.M.) uygun hareket etmek. * Utanılacak şeylerden insanı koruyan meleke; kuvve-i râsiha-i nefsiye. * Edebiyat ve ondan bahseden ilim.

Mecburi : Zora tutulma. Mecburluk.

لاَ يُكَلِّفُ اللّهُ نَفْسًا إِلاَّ وُسْعَهَا...
"La yükellifüllahü nefsen illa vüs'aha... : Allah her şahsı, ancak gücünün yettiği ölçüde mükellef kılar..." (Bakara 2/286)

أَفَعَيِينَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ

"E fe ayina bil halkil evvel bel hum fi lebsim min halkin cedid : İlk yaratmada âcizlik mi gösterdik? Hayır, onlar yeni bir yaratma hususunda şüphe içindedirler." (Kaf50/15)

FEZA - HIRSIZLIK

FEZA – HIRSIZLIK

Fezada hava yoktur.
Niçinlerin, niçinlerin, niçini fezadaki bu havasızlıkta gizlidir.
Dipsizliğin dibini bulmak sevdasında olanlar, bir karış mesafede olan aya gittiler...
Işık yılları ile ölçülemeyen mesafede, milyonlarca yıldız ve ay'lar var...
Bir saniyelik zafer kazandılar güya...
Kavanozdaki balık kendini deryada zanneder.
Bunlarda böyle...

ALLAH diyen, Peygambere bağlı olan kalb; ışığa gem vurur da binerler.
Namaz mi'ractır...
Namazda olan, yerden göğe çıkmaz gökten yere iner.

Aya gitmek, hâşa ALLAH' a dil çıkarır gibi küstah bir yarıştır.
Buna benzer bu davranış, amma düşün..

Fareler gece hırsızlık yaparlar.
Çok zekidirler.
Pireler gece iş görürler.
Sivri sinek karanlıkta iş görür.
Kara sinek gündüz.
Pirelerin veba hastalığı mikrobunu nakil işi, bir hikmete tabidir.
Hırsızlık toplumu yıkar.
Pireler, doğru dürüst, hayır sever ruhlu olanlara konmaz, gitmez...
Sivri sinekler ısırmaz.
Nedir bilinmez...
Bilinir söylense sebebi gülünç gelir insan mantığına.
Fakat mantık gülünç olur da ondan...

Bunlar aklın ötesindeki mes'elelerdendir.
Tahta kuruları gece çıkar.
Bâzı vücudlara bir şey yapmaz.

Hayatınız sizin değildir.
Kâinat ahenginin bir parçacığıdır.

Ölüm, fazilet imtihanıdır.
Seni senden almaktır...

En sağlam ağaçlar bir gün devrilirler.
Ordular her zaman galip gelemezler.
Akibeti hakkında kimse bir şey bilmeyecektir.
Bilmeğe muktedir olunan şey, insanların ilâhi bir kanun ile idare edildiğidir...

Kâmil insan;
Yürümeden erişir.
Görmeden bilir...
Hareket etmeden bitirir...
Çünkü gayba inananların halkasına girmiştir.

Yakutu, inciyi eziniz.
Hırsızlık kalmayacaktır.
Mukaveleleri yakın, mühürlerini kırın.
İnsanlar sade ve mütevazi olacaklardır.
Ölçü ve ağırlıkları kaldırınız.
Mücadele ve münazaa kalmıyacaktır.

Onun için:
Aza kanaat et!
Kötü huylu olma!
Her şeye merhamet gözü ile bak!
İyilik yap!..
Güler yüzlü ol!
Dünya kimseye kalmamış ve kalmayacaktır.
Resul-u Ekrem'e inen âyeti oku:
"Ey Habibim herkes ölecek sen de öleceksin"...
"İnnekemeyyitun. Ve innehum meyyitun"

İnkarda hüsran vardır.
İnanmada ise, huzur.
Unutma...
Himmet almağa çalış...

Küstah : Sıra, saygı tanımadan davranan (kimse)

Gayb : Gizli olan. Görünmeyen. Belirsiz. * Güman. Hislerle veya akıl ile bilinmeyen şey.

Mukavele : Kavilleşmek. Karşılıklı anlaşmak. Sözleşmek. * Anlaşmada imzalanan ve karar altına alınanların yazıldığı kâğıt.

Münazaa : Ağız kavgası, mücadele, çekişmek.

Kanaat : Aç gözlü olmayıp hırs göstermemek. Kısmetinden fazlasına göz dikmemek. Helâl ile yetinip haramı istememek. Az şeyi de olsa kısmetine razı olmak.

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُم مَّيِّتُونَ
" İnneke meyyitüv ve innehüm meyyitun : Muhakkak sen de öleceksin, onlar da ölecekler." (Zümer 39/30)

Hüsran : Ümit edilenin elde edilememesinden duyulan elem. Mahrumiyet acısı. * Zarar, ziyan, kayıp.

Himmet : Kalbin bütün kuvveti ile Cenab-ı Hakk'a ve sâir mukaddesata yönelmesi. Kalb isteği ile gösterilen ciddi gayret. * Allah indinde makbul ve mübârek bir kimsenin mânevi yardımı ile birisini koruması, yardım etmesi. * Tabiî şevk ve meyil ve heves. * Lütuf, yardım.

AFFETMEK – SU RAHMETİ ÖZELLİKLERİ - CANLILIK

Bir kusurdan dolayı özür dileyeni affetmek, "AF" değildir.
O kusurdan hiç incinmeyen ve hiddet etmeyenin durumu, bu hareketi af'dır.

Kusur ve hataları, tecavüzleri, haksızlıklara maruz kalıp onlardan incinmeyen ve hoş görmek de "AF" değildir.
Onları, tabii, olmamış gibi "sağır ve kör" gibi olarak karşılayanın durumu hakiki "AF" dır.
Bu laflarla bir şey ifade etmek istiyoruz.
Anlamanızı rica ederiz...

Yazın sağnak hâlinde yağan yağmura Arabçada "hallâbe" veyahut "hellâb" denir.
Resul-u Ekrem kendilerini bu yağmura arzederlerdi.
Yağmurun getirdiği feyzden faydalanırlardı.
Yağmurun ALLAH ile ilgisi yenidir.
Yağmurun ALLAH'a daha yakın olması dolayısıyla insanların en faziletlisi olan Resul-u Ekrem'i yağmur teshir etmiştir.
Yağmurun risalet aracılığı suyun risaletidir…
Yâni SU, ALLAH'ın El HAYY esmâsının tahammül hududuna girmesi için bir nevi risalet vazifesi görüyor.

Çünkü, canlı olan her şey sudan halk olunmuştur.
"Ve cealnâ mine'l- mâi külle sey'in hayyin"
Buluttan, her şeyin yaratıldığı su tekrar husule geliyor.
Dikkat buyurun:
"E fe ayina bil halkil evvel bel hum fi lebsim min halkin cedid"
Her şey halk olur gider ve tekrar yeniden halk olur.
Bu o kadar ani olur ki biz bunu devamlı zannederiz.
Bir elektrik ampülünün saniyede 60 defa yanıp sönmesi bize ceryanın devamlı olduğu hissini

verir.
Biz öyle zannederiz.

Suyun içinde;
Zerre zerre ışık....
Zerre hayat kımıldar...
Bir sessizlik gizlidir...

Suda;
Ak sıcaklık,
Issız yalnızlık,
Sessiz güvenlik...
Bu lafları günlerce düşünün içinde bir şey gizlidir.
Bir şeyler mırıldanmak istiyoruz...
O kadar...

Buyurun suyun en derin, en mahrem yerine inelim:
Orada su kaynar, su görünür:
“Ve cealnâ mine’l- mâi külle sey’in hayyin”
Her şey sudan halk oldu...
Evet, Bu âyeti kerimede “vav” harfi yokmu işte her şey burada gizlidir.
Kuran-ı kerim’ de “vav” harfi çoktur.
Bu bir sırdır.
Bu, kudretin tahammül hududuna girmesi için SU araya girmiş ve Risalet alınmıştır.
“Vahiy” nasıl Resûl-ü Ekrem’de insan tahammül hududuna iniyorsa.
Onun gibi...

Suda, İlâhi kudret HAYY gizlidir.
Su ateş söndürür.
Su temizdir.
Susuz canlılık yoktur.
Susuz hava yoktur.
Susuz huzura bile durulamaz...

Su olmadığı yerde, toprak temizlik için kullanılır.
Toprak olmasaydı su görünmezdi.
Nerede toplanıp görünecek...
Bâtın, zâhir olmayacaktı.

Su olmasaydı Cennet bile halk olmazdı.
“Cennetin altında ırmaklar akar...”
“Şol Cennet’in ırmakları akar ALLAH deyu deyu...”
Sözü söylenmezdi.

Ateş, sıcaklık, suyun kıymetini bildirmek için halk olundu.
Soğuk olmasaydı sıcaklık ve ateşin niçin yaratıldığı hikmeti anlaşılamazdı.
Resûller, sıcak iklimlerde teşrif etmişlerdir.
Suyun kıymetini anlatmak, sıcağın sebebi hikmetini bildirmek içindir.

Başka sebep arama...
Yoktur...
Zaten bulamazsın.
Kendini örselemiş olursun, aklı zorlar, mantığı çamura sokarsın...

Bâtın ile zâhir bir birine dokunmuştur.
Örülmüştür.
Bu hikmette....

“Hekime nesiceti. Bedihi hikmetin.
Sümme neteseceti. Bâ lemt seyehaci”

Su ile toprak ondan sarmaş dolaş oldu...
Görünmeyen ilâhi lemânın, ruhun menevişlerini, gizli hazineyi zâhir etmek için...

Su gizlenir buhar olur.
Buhar gizlenir su olur.
Bu arada hava olur ciğerlere dolar, canlılara girer.
Su ile toprağın kucaklaşmasını devam ettirir.
Hayat bu...
Canlılık bu işte...

Balık da topraktır.
Suda yaşar.
Sudan hava alır.
İnsan, hayvan da topraktır.
Havada yaşar.
Havadan su alır.
Yerlerini değişmezler...

Balıklar konuşurlar:
“O insanlar ki hava içredir. Havayı bilmezler”.
Burada “bilmek” kadir ve kıymet bilmek değildir.
“Balıklar konuşur mu?” diyeceksiniz...
Konuşur şüphe etme.
Nebatat, Hayvanat, böcekler, her şey konuşur ve bilirler...
Yunus Balığı, papağan bu sırrın milyonda birini ifşâ etmişlerdir.

Balık sudan çıkarsa zâhiri bâtın olur. Ölür.
İnsan suya girerse zâhiri bâtın olur. Ölür.
“Huve’l- evvelü huve’l- âhirü huve’z-zâhirü huve’l- bâtinü”

Hızır - İlyas muamması işte budur...
Hızır toprakta.
İlyas sularda, deryalarda...

Bu, “Kudret muvazenesinin”
“Ve cealnâ mine’l- mâi külle sey’in hayyin” âyetinin devamlı tefsircileridir...
Bu âyetin bildirilmesi, her an sudan “HAYY” ın devamlı tecellisi, olduğunu bildirmektedir.

Hızır’ın duasını ara sıra değil daima oku:

“YÂ HAKKU - YÂ MÜBÎNU - YÂ HABİRU - YÂ HADÎ - YÂ HAYYU –
YÂ KAYYUMU - YÂ EVVELU - YÂ ÂHİRÜ - YÂ ZÂHİRU - YÂ BÂTINU”

Bu duada büyük mânevi bir sırr gizlidir.
Onu da ehlini bul ondan öğren...

Tecavüz : Haddini aşma. Söz veya hareketle ileri gitme. * Aleyhine hareket etme. * Zorlama. * Geçme. * Sataşma, saldırma, sarkıntılık

Maruz : Bir şeyin etkisine uğramak veya uğratmak. * Arzolunmuş, arzolunan. * Serilmiş, yayılmış. * Verilmiş, sunulmuş. * Anlatılmış. * Bir şeye karşı siper alan.

Risalet : Birisini bir vazife ile bir yere göndermek. * Peygamberlik. Büyük kitapla gelen peygamberlik. * Elçilik.

مِنُونَلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْوَلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُ

“E ve lem yerallezine keferu ennes semavati vel erda kaneta ratkan fe fetaknahüma ve cealna minel mai külle şey'in hayy e fe la yü'minun : İnkâr edenler, göklerle yer bitişik bir halde iken bizim, onları birbirinden kopardığımızı ve her canlı şeyi sudan yarattığımızı görüp düşünmediler mi? Yine de inanmazlar mı?” (Eniyâ 21/30)

Teşrif : Şereflendirmek. Yüksek yere çıkmak. Şeref vermek. * Bir yere buyurmak.

Lemâ : Işık ışını

لِيمٌهُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَ
"Huvel'evvelu vel'ahiru vezzahiru velbatinu ve huve bikulli şey'in 'aliymun. : O ilktir, sondur, zâhirdir, bâtındır. O, her şeyi bilendir.” (Hadîd 57/3)

SUYU BULANDIRMAYINIZ!..

Suyu çok karıştırmağa gelmez...
Suya HAKK’ın emri vardır.
Sünnetullah hududunu tecavüz etme emri:
“ve kîle yâ arzubleâi mâike ve yâ semâü âklî vegîzâlmâü….”

Ey arz suyunu yut.!
Ey semâ suyunu tut!..

Şimdi aziz okuyucular!
Size su ile serinlik verdim.

Artık suya girip bu SU ismindeki kitabı, sessiz, gürültüsüz, kendi kendinize kaldığınız bir köşede okuyabilirsiniz...

Şüphe ve tereddüt etmeyiniz!
Suyu bulandırmayınız!..
Bu ummana girmekten de korkmayınız!..

Tuzsuz tadlı bir denizdir.
Fakat Lût Denizi gibi insan içinde batmaz.
Çünkü, batanların küfrünü temizlemek içindi o Lût Denizi...
Lût Denizi çok tuzlu olduğundan içine atılan batmaz...
İçinde hayat yoktur.
Jeolojik tetkiklerin neticesi şudur:
Lût denizi birden bire teşekkül etmiştir.
Çok tuzlu ve içinde hayat yoktur.
Bu gün bu deniz Yahudilerdedir.
Yahudilere "Ben-i İsrail" derler.
Bu hatadır.
Beni İsrail değildirler.
Yanlıştır...

Yahudilerin burada vatan kurması bir hikmete bağlıdır.
Fakat açıklanamaz.
Çünkü bu asırda mânevi kanun ve değerlere kıymet ve tâzim kalmamıştır.

Bâzıları bu cümlelere bıyık altından gülebilirler.
Onlara cevabımız kuru bir lâftır...
Gülersiniz amma bıyığınız bile yok üst dudaklarınızda...
Bıyık niçin üst dudakta çıktığının sebeb-i hikmeti nedir bilemezsin...
Kendini yorma onun hikmetini söylemem...
Sen ona sakaldır de istersen söyle...
Bu gün sakal bıyık yekdiğerine karışmıştır...

Suyu niçin halk etti?
Ve niçin sudan her şeyi halk etti?
Bunlar Esma-i İlâhiyenin his edilme, mekânsızlıkta mekân ve zaman içinde görünme kalıplarıdır.

Madde olarak ilk evvel yaratılan sudur.
Fakat neden halk edildiği bildirilmemiştir.

Su, durmadan buhar, hava, yağmur, kar, buz ve tekrar derece derece buhar, hava hâline inkilâb ediyor.
Bunların açıklanması yasaktır.
Edeb dışı bir iştir.
Niçinleri bilenler vardır.
Yasak olduğunu bilen niçinleri de bilir.

Görünen şeyler, ALLAH' ın mertebe mertebe tenezzülüdür. Görünüşler akla nazarandır.
Her an değişmektedir.

"…Küllü yevmin hüve fî şe'nin"

ALLAH herşeyin evveli, sonu, dışı ve içidir.
"Huve'l- evvelü huve'l- âhirü huve'z-zâhirü huve'l- bâtinü"

ALLAH vardı ve onunla beraber başka bir şey yoktu...
"Kânallahu ve lêm yekun mâahu şey'un"

Ruh'un hastalık ve sağlığı yoktur.
Hastalık ve sağlık kelimeleri cesede aid aklın hududu içindedir.

Hasta vücud yoktur.
Hastalanmış vücud vardır.

Kirli hava yoktur.
Kirletilmiş hava vardır.
Kirlenmesi bir iş görüyor demektir.

Kirli su yoktur.
Kirletilmiş su vardır.

Her varlık, canlı, cansız, nebat, hayvan, haşere ve insan yaşlanır. Mevsimler değişir.
Tekrardan tazelenir.
Bu hâl ve HAKK Tealâ' nın "EL-BÂKİ" olduğuna, diğerlerinin fâni olduğuna işarettir.
Bunları, "Cenab-ı ALLAH" şirk olmasın diye "BÂKİ" esmasıyla doğuşu, yaşayışı ve ölümü bir hikmet üzere tertip, irade buyurmuştur.

Havada kapladığın, işgal ettiğin hava senden ağır olursa havada kalırsın.
Suda kapladığın mekândaki su senden ağır olursa batmazsın.
Bu Arşimet Kanunudur.
Gemiler, tayyareler bu kanundan istifade edilerek icâd edilmişlerdir.
Bu kanun dünya yaratılışında vardır.
"Cenab-ı HAKK" kâinâtta kudretlerini gizleyerek bizim aklımıza anlayabileceğimiz ve bulacağımız fizikî, kimyevi tabiat kanunlar şeklinde tecelli etmiştir.
Bunları anlayamayanlardan dolayı milletler birbirlerine girmişlerdir.
Ve yekdiğerine hâlâ saldırmaktadırlar.

Tabiat kanunu denilen, değişmeyen Sünnetullah, ALLAH' ın gizli kudretinin tezahürleridir.

Su üzerinde yürüyenler vardır derler.
Hiç teaccüb etme!
"HAYY" ı "HAYY" ile kullananlardır bunlar...

"Ve rafa'nâ leke zikreke"
İşte âyet...
Efendim bu âyet şu tefsirde böyle yazıyor...

Sus!
Onu bende biliyorum.
Ben senin bilmediğini söylüyorum!..

Cenab : Büyüklük ifade etmek için, hürmet maksadı ile söylenir. Cenab-ı Hak, Cenab-ı Resül-i Kibriya (A.S.M.)... gibi.

يلَ بُعْداً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءكِ وَيَا سَمَاء أَقْلِعِي وَغِيضَ الْمَاء وَقُضِيَ الأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِ

“Ve kiyle ya erdubleiy maeki ve ya semaü akliiy ve ğidal maü ve kudiyel emru vestevet alel cudiyyi ve kiyle bu'del lil kavmiz zalimin : (Nihayet) «Ey yer suyunu yut! Ve ey gök (suyunu) tut!» denildi. Su çekildi; iş bitirildi; (gemi de) Cûdî (dağının) üzerine yerleşti. Ve: «O zalimler topluluğunun canı cehenneme!» denildi.” (Hûd 11/44)

يَسْأَلُهُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ
“Yes'eluhu men fiyssemavati vel'ardi kulle yevmin huve fiy şe'nin. : Göklerde ve yerde bulunanlar, O'ndan isterler. O, her an yeni bir iştedir(yaratma hâlindedir.)” (Rahmân 55/29)

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
"Huvel'evvelu vel'ahiru vezzahiru velbatinu ve huve bikulli şey'in 'aliymun. : O ilktir, sondur, zâhirdir, bâtındır. O, her şeyi bilendir.” (Hadîd 57/3)

BESMELE

“Bismillahhirrahmanirrahim”
Anahtar bu...
Bana şah damarımdan yakın, beni diri tutan, Esmâlarıyla süsleyen benimle gören, benimle işiten ALLAH’ da eriyorum.
Ben ondan bir parçayım.
Ahsen-i Takvim yaratıldım.
“El insanü sırrî ve enâ sırrıhu”
“Ben insanın sırrıyım, insan benim sırrım.”
Diyen ALLAH’ ımla beraberim demektir Besmele...

Bunun önünde, bütün hadisatın arkasında gizlenen kudreti ilâhiye ortaya çıkar.
O anda sen sende değilsin.
Anladınız mı?..
Anlamak güçtür amma mümkündür.
O zaman Besmele ile havada durursun, su üzerinde yürürsün...

Bir büyüğün emriyle çile süzgecinden geç!..
Hâlvete gir!..
Himmeti almağa çalış!..
Fakat birçok cesed arzularından, dünya hırslarından soyunmak gerek...
Akıl ve mantık malzemenle bu sözlere hücuma kalkma!..
İyi olmaz.
Kendine yazık etmiş olursun.
Yavaş yavaş helâk olursun...

Bu sözler başkalarının ağzına benzemiyor amma.
Doğrudur...

Dünyanız Mâ-i Nûr, yolunuz bu denizde açık olsun su kadar aziz olun!..

Besmele ALLAH' ın :
"Ol! kün!" emrinin yerini tutar...

Besmele, sende meknuz hakkın kudretinin seni bir anda kaplamasıdır.
HAKK' da bir anda yok olmandır.
Bunu unutma!..

Besmeleyi bütün varlığınla söyle!
Dil ile de tasdik et!..
O zaman ne oluyor ancak anlayabilirsin...

Besmele: Bismillâhirrahmânirrahi'm' in kısaltılmış ismi. Müslüman her işine Bismillah ile başlar. Yani her işi Allah adına ve Allah için yapar. Atomlardan yıldızlara kadar her varlık da Allah adına ve Allah için hareket eder. İnsan da Bismillah diyemiyeceği, yani Allah'ın emri ve izni olmayan bir işi ve hareketi yapmamak, onun emri dairesinde kalmakla gerçekten insan olur. Aksi halde hayvanlardan aşağı dereceye iner.

Mâ-i Nûr : Nûr Denizi.

HÂLDEN BİLENE ÜÇ SU MASALI

Şimdi, bizce hakikat, okuyan belki bir masaldır amma.
Üç masal ile birinci cildi bitiriyoruz.
Buyurun okuyun!
Bittikten sonra ne demek istediğimizi düşünün…

*

Akşam oluyordu.
Güneş batmak üzereydi.
Fersiz gözlerinin süslediği yüzünün hatlarından gönül sahibi olduğu sessizce okunuyordu.
Yürümesinde sessiz, görünmez bir asalet gizli idi.
Gün görmüş bir zattı...

Fırına doğru yanaştı.
Bekledi.
Kalabalık dağıldıktan sonra Fırıncıya:
"Efendim bu gün nafakamı çıkaramadım.
Ecel gelmezse yarın ödemek üzere bana dörtte bir ekmek verir misiniz?" diye titrek, utangaç bir sesle söyledi.
Fırıncı :
"Peki baba, bir ekmek vereyim helâl olsun, paraya lüzum yok!" dedi...
O :
"Hayır yavrum dörtte bir kafi...

Belki üç yoksul daha gelir.
Dörtte bir ekmek kadar yüzümü kızartabiliyorum.
Fazlasına tahammül edemem.
Hem de yarın borcumu takdim ederim!" dedi.
Dörtte bir ekmeği aldı.
Öptü başına koydu.
Yavaş yavaş fırından ayrıldı...

Köşeyi dönerken bir köpek kuyruk sallayarak ihtiyara yanaştı. İhtiyara saf, kahverengi gözleriyle bakıyordu...
"Demek yarısı senin imiş" diye mırıldanarak, dörtte birin yarısı ekmeği köpeğe verdi.
Yürüdü...

Güneş batmıştı.
Ezan okunuyordu.
Yavaş yavaş yakındaki câmiye girdi...
Geri saflardan bir köşede namazı kıldı.
Dışarı çıktı besmele çekerek orucunu dörtte birin yarısı ekmekle bozdu.
Câmi yanındaki çeşmeden iki avuç SU içti.
"Elhamdulillah!" diye mırıldandı.
"Ve ceâlnâ min'el mâi külli şey'in"... dedi.

Nerede yattığı bilinmiyordu.
Yavaş yavaş yürüdü.
Sokaklar bomboştu.
Herkes iftar sofrasında idi...

Ertesi günü fırın önünde yine göründü.
Fırıncıya, dörtte bir ekmek için 25 kuruşu zorla kabul etmesini rica ettiğini gördüler.
Fırıncı, gözleri dolu dolu :
"Peki baba!" dedi...

O gün bir dükkancı:
"Baba şu karşıki çeşmeden testiyi doldur ve şu yeni gelen eşyaları içeri taşı!" dedi.
Taşıdı.
Zahmeti için ona bir lira vermişti...

**
Fakir bir adam çölde gidiyordu.
İki gündür aç, susuzdu.
Bütün kuvvet ve tahammülünü seferber etmişti.
Elinde olmayarak gözlerinden yaşlar dökülüyordu.
İsyan ve ümitsizlik yaşları değildi bunlar...

Gözden bâzı yaşlar gelir ki bunun sebebi bilinmez.
Bu yaşlar çok kıymetlidir.
Göz yaşları vardır korkudan gelir.
Göz yaşları vardır haşyetten gelir.

Gözyaşları vardır acıdan gelir.
Gözyaşları vardır nedametten gelir.
Gözyaşları vardır yaptığı hatadan gelir.
Gözyaşları vardır hassasiyetten gelir.
Gözyaşları vardır fazilet ve âli his, vatan, din sevgisinden gelir.
Gözyaşları vardır fedakârlık, adalet, kahramanlık hislerinden doğar.
Gözyaşları vardır mânevi zevkten gelir.
Gözyaşları vardır sevinçten gelir.
Gözyaşları vardır ayrılıktan gelir.
Gözyaşları vardır gariplikten gelir.
Gözyaşları vardır cesedî ızdırab ve işkenceden, zulûmden gelir.
Gözyaşları vardır kahkahadan gelir. Şeytanîdir.
Gözyaşları vardır, HAKK'ın nimetine karşı duyulan şükrü yapamamak üzüntüsünden gelir.
Gözyaşları vardır, sebebi bilinmez, sessiz dökülür.
Bunlar HAKK katında inciden kıymetlidir.
Gözyaşları vardır felâketten gelir.
Gözyaşları vardır HAKK ile kul arasındaki sırr'dan gelir.
Bu gözyaşını ALLAH:
"Ben yere döktürmem, yeri mahvederim!" buyuruyor.
Bir Hadis-i Kudsî' de...

Yolcumuz altı gün daha yürüdü.
Takatı kesildi yürüyemez oldu.
Birde baktı ki bir ölü hayvan var yolun kenarında...
Yanaştı ölü bir koyun...
Fakat kokmamış...
Ölü hayvan eti yemek haramdır.
Biliyordu bunu....
Aklına bu durumda kendine mübah olacağına da şer' an müsaade olacağını da biliyordu...
Amma şöyle düşündü:
"HAKK, bu durumda Şer'an müsaade etti amma.
Ben HAKK' tan utanırım!
Bunu yediğim takdirde ölmeyeceğim güya...
Hayır benim Ruhum HAKK'ın emrindendir.
Ben, lokma için HAKK'ın Esmâlarına mâkes olan Ruhu kirletmem! HAKK' tan utanırım!" diye mülâhaza etti.

Ve ellerini, utanarak göz yaşlarıyla birlikte kaldırdı.
"Ya İlâhi!..
Sen her şeye KADİR' sin.
Benim ruhumu uykuda al!
Sana kavuşayım.
Eğer bu arzum bir hata olursa, Nezd-i İzzetinde onun için beni cehenneme at!
Hatam kadar azabımı çekmeğe razıyım...
Beni bu dünyada senin haram kıldıklarına yanaşmaktan hıfzet!" dedi ve çöktü uyudu...

Biraz sonra sanki biri kendisini dürttü.
Uyandı.
Baktı ki önünde bir sofra yemek.
Buz gibi SU...

Şaşırdı.
Elini uzatmadı...
Birden uzaktan Nûranî bir şahsın geldiğini gördü.
Zât yanaştı :
“Ye oğlum dedi. Ben Hızır’ ım. Sana HAKK’ın selamı var. Bu yemek senin” dedi.
Ve Hızır kayboldu.

Şimdi düşün!
Kendi kendine hüküm ver.
Biraz da, bu kadar çeşitli göz yaşlarından hangisini beğenirsen ondan bir iki damla dök!..
***
Havası arı, temiz, denizi maviliği ile çevrili, yemyeşil, uzakta mor dağlar, sâkin büyük bir adada...

Hayatın kaçınılmaz acılarını sabırla karşılayan ve birlikte geçirdikleri 60 yıllık hayatları boyunca hiç eksilmeyen karşılıklı sevgilerine herkes hayran olurdu onların...

Erkek Yuşiva kadın Fumi...
Vaktiyle bu adada yaşarlarmış...
Sonsuz mutluluk geçirmişler birlikte yıllarca...
Büyük kıvançları olmuş.
Büyük acıları olmuş zaman zaman...

Üç güzel oğulları olmuş.
Kıvanç duymuşlar.
Balıkçı imiş üçü de...
Fırtınalı bir günde denizde kaybolmuşlar...
Yanık kalbli baba, anne güler yüzlü, tasasız görünmeğe başlamışlar, dostlarına....
Amma yalnız kaldıkları zaman, birbirlerine göstermeden zaman zaman ağlarlarmış bol bol...
Ne acı gözyaşları ıslatmış ve kurumuş gömleklerinde...
Dünyada yapayalnız kalmışlar...
Fakat karşılıklı sevgileriyle avuntuyu bulmuşlar...
İçlerine durgunluk gelmiş, seneler geçtikçe...

Biliyorlardı kiraz ağaçları çiçeklerini döktükten sonra ne kadar ağlasan sızlansan yeniden çiçek açmazlar.
Biliyorlardı bu hakikati...
Onlar çok yaşlanmışlar.
Evden dışarı çıkamaz olmuşlar artık.
Evlerini daima temiz ve derli toplu tutarlarmış, ihtiyar olmalarına rağmen...

Çok yaşlanmışlardı.
Yaşama sevgilerini yitirmediklerinden mutlu ihtiyarlardı.

Geçip giden gençlik özlemi içinde idiler...
Birimiz ölünce, kalan nasıl dayanır diye düşünürlermiş...
Erkek :
“Son bir defa odunculuk yaptığı ormanları göreyim, yiğit iken gördüğü ağaçları son bir defa göreyim!” diye dalmış ormana...
Çok dolaşmış, yorulmuş.
Bir kaynak gördü orada...
Bir iki avuç SU içti. Susamıştı.
Birde ne görsün...
Suda, beyaz saçları siyahlaşmış yüzü genç yüzü.
Bacaklarına kuvvet gelmiş yirmi yaşında olmuş...
Bilmeden gençlik pınarından su içmişti...
Hemen koşarak eve gelir.
Genç bir adamın eve girdiğini gören ihtiyar kadın bir çığlık atar...
Fakat erkek olup biten anlatır...
Hem ağlıyordu, hem gülüyordu yaşlı kadın...

Ertesi günü erkenden kadın pınara gider.
Tekrar güzel bir ömür süreceklerdi...
Kadın evden çıkalı bir saat, iki saat, dört saat geçer.
Dönmez.
Erkek bir şey başına gelmiştir diye endişe ile ormana dalar.
Bir solukta pınarın başına varır...
Fakat aradığını bulamaz.
Kulağına garip bir ses gelir.
Yaralı bir hayvan iniltisi gibi...
Pınarın başında birkaç aylık bir çocuk görür.
Fakat bir ömür boyunca elde edilen tecrübe okunuyordu gözlerinde bu küçük yavrunun...
Pınardan çok SU içmişti kadın...
Erkek içini çekti.
Sırtına aldı bebeği...
Bir zaman hayat yoldaşı olan karısını, bir baba gibi büyütmek zorunda idi şimdi...

Onun için sana verilen toprağa kanaat et!
Suyunu kanaatle kullan!
Bunlar sana bir müddet için verilmiş.
Su, vücudda, değişikliğe uğramaz.
Bozulmadan vücuddan tekrar çıkar...
ALLAH öyle takdir etmiş, fazla sarf edilmez...
Edemezsin...

Bu iki ihtiyar, imanda idiler çocukluklarından beri...
Kanaat, Sabır, Ahlâk...
Her yaratığa karşı merhametli ve şefkatli, felaketlere karşı sızlanmazlar...

Dedik ya kiraz ağaçları çiçeklerini döktükten sonra yeniden açmazlar.
İhtiyarlıktan şikâyet etme!..
Kiraz ağacı çiçeğini döktü diye yakınmaz meyve yapacak rızk olacak tekrar kendine verilen

emri yerine getirecek...
Senin çiçeklerin âhirette huzurda açacak, tasalanmağa değmez... Hayat bu...
Çocukluk, gençlik, olgunluk, ihtiyarlık. Sonra tekrar çiçek açacaksın...

Hâlinden memnun ol şikâyet etme!..
Her devrin kendine göre güzellik ve mutluluğu vardır.
Dünya hayatında maddi ve ruhî bir aksaklık yoktur.
Bunu unutma!..

Çünkü Cenab-ı ALLAH her şeyi kusursuz mükemmel yaratmıştır...
"Âlimlerin Kanı zehirlidir." (Hadis)
İmamı âzam bu hadisin doğruluğunu anlamak için zehiri müthiş bir akrebe kendini sokturmuş.
Akrep bir müddet sonra ölmüştür.
İmam-ı Âzama bir şey olmamıştır.

"Onun için ilmin ilmi, ilmin cehlidir." Buyrulur bir hadis-i Kudsî'de. Bilen yalnız ALLAH' tır.
Diğer bir hadis-i Kudsî'de:
"İnsanda zâhir olduğum gibi hiçbir şeyde zâhir olmadım" buyurulur.

HAKK rızası için kıymetinizi biliniz.
HAKK müsaade ederse ikinci cildimizde tekrar buluşacağız.
HAKK'ın selâmı üzerinize olsun!

Nedamet : (Nedm. den) Pişmanlık, nedâmet etmek.

Haşyet : Korku ve dehşet.

Hassas : Duygulu, içli. * Alıngan. Çok ve çabuk hisseden. Hissi galib olan kimse.

Mübah : (İbâhe. den) İşlenmesinde sevab ve günah olmayan şey. * Fık: Yapılması ve yapılmaması şer'an câiz bulunan şey. (Yemek, içmek, uyumak gibi.)

Mâkes : Akis yeri. Akseden yer. (Ayna güneşin ma'kesi olduğu gibi.)

Mülâhaza : Mütâlaa. Dikkatle bakmak. İyice düşünüp bir işin hakikatını tetkik etmek. Tefekkür, düşünce.

Nezd : f. Yan. Yakın. Karib. * Göre, nazarında, fikrince. (Arapçadaki "ind" mânâsındadır)

İzzet : Bir kimse zelil iken kavi ve kudret sahibi olmak. Ziyâdelik ve üstünlük. * Değer, kıymet. Kuvvet. Muhterem ve mu'teber olmak. * Bulunmaz derecede az olan şey.